

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ, ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ, ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ/ΟΥΣΕ
Σ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ/ΕΣ ΟΜΙΛΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ

Ιβάν Βιριπάεφ

Ο Ιβάν Βιριπάεφ (Ivan Vyrypaev) είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους δραματουργούς, σκηνοθέτες και παραγωγούς με παγκόσμια αναγνώριση. Το έργο του διακρίνεται για τον φιλοσοφικό του στοχασμό, την πνευματική του διάσταση και την καινοτομία στη θεατρική και κινηματογραφική έκφραση. Από την Ανατολική Σιβηρία έως τις θεατρικές σκηνές της Ευρώπης και των ΗΠΑ, η πορεία του χαρακτηρίζεται από δημιουργικότητα, αφοσίωση στην τέχνη και βαθύ ανθρωπισμό.

Ο Ιβάν Βιριπάεφ γεννήθηκε το 1974 στο Ιρκούτσκ της Σιβηρίας στην πρώην Σοβιετική Ένωση (σημερινή Ρωσία). Από νεαρή ηλικία έδειξε έντονο ενδιαφέρον για την υποκριτική και το δράμα και σπούδασε στην Σχολή Θεατρικών Σπουδών του Ιρκούτσκ, όπου έλαβε τη βασική του θεατρική εκπαίδευση δίπλα από τον καταξιωμένο θεατράνθρωπο V. Kokorin. Στη συνέχεια συνέχισε τις σπουδές του στο περίφημο Θεατρικό Ινστιτούτο Μπορίς Στσούκιν (B. Shchukin) στη Μόσχα, μια σχολή που έχει αναδείξει μερικούς από τους σημαντικότερους ηθοποιούς και σκηνοθέτες της Ρωσίας και συνεργάστηκε με έναν από τους κορυφαίους καθηγητές θεάτρου, τον Alexander Michailovits Palamish.

Ο Ιβάν Βιριπάεφ κλείνει φέτος τριάντα χρόνια καλλιτεχνικής δημιουργίας. Η επαγγελματική του πορεία ξεκίνησε τη δεκαετία του 1990 και γρήγορα ξεχώρισε ως μία

από τις πιο ρηξικέλευθες φωνές της σύγχρονης ρωσικής θεατρικής σκηνής. Οι πρώτες του θεατρικές δουλειές κέρδισαν το ενδιαφέρον κοινού και κριτικών, χάρη στην τολμηρή του γραφή, τον υπαρξιακό του προβληματισμό και την αφοσίωσή του σε έναν θέατρο με πνευματικό υπόβαθρο. Από τότε, τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε σημαντικά θέατρα ανά τον κόσμο, όπως τη Schaubühne στο Βερολίνο, το Théâtre de la Ville στο Παρίσι, στο Baryshnikov Art Center της Νέας Υόρκης, από τη Νότια Κορέα έως τη Νέα Υόρκη, σε Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες όπως το Παρίσι, το Βερολίνο, τη Βαρσοβία αλλά και το Φεστιβάλ της Αβινιόν σε συνεργασία με την Comedie Francaise. Παράλληλα, ο ίδιος έχει σκηνοθετήσει παραστάσεις σε μερικά από τα σημαντικότερα θέατρα της Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών, επιβεβαιώνοντας τη θέση του ως διεθνώς καταξιωμένος δημιουργός.

Θεωρείται μία από τις πιο σημαντικές φωνές του σύγχρονου ρωσικού και ευρωπαϊκού θεάτρου, και εμβληματική μορφή του κινήματος του Νέου Δράματος (New Drama), ενώ ο ίδιος έχει εργαστεί ως σκηνοθέτης και σεναριογράφος και στον κινηματογράφο, εδραιώνοντας μια υβριδική καλλιτεχνική ταυτότητα. Σήμερα διατελεί καλλιτεχνικός διευθυντής και γενικός παραγωγός του ιδρύματος Teal House στη Βαρσοβία – ένα κέντρο ολοκληρωμένης ανάπτυξης, με πυρήνα τη σύνδεση της τέχνης με την εσωτερική αναζήτηση και την ανθρώπινη πνευματικότητα.

Οι παραστάσεις και οι κινηματογραφικές του δουλειές έχουν τιμηθεί με πληθώρα διακρίσεων. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει η αναγνώριση από το κινηματογραφικό Φεστιβάλ της Βενετίας, όπου τιμήθηκε με τον μικρό Χρυσό Λέοντα για την ταινία του Euphoria καθώς και βραβεία και συμμετοχές σε μεγάλα φεστιβάλ στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία.

Πολλά από τα έργα του Ιβάν Βιριπάεφ έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα από θεατρικούς οργανισμούς όπως το Εθνικό Θέατρο, το Θέατρο Τέχνης, η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση, και ο ίδιος έχει προσκληθεί να πραγματοποιήσει εργαστήρια στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, στο Τμήμα Θεάτρου ΑΠΘ, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας καθώς και στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, όπου από το 2006 προσφέρει εργαστήρια θεατρικής γραφής στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Δημιουργική γραφή, θέατρο και Πολιτιστικές Βιομηχανίες».

Αγγελική Αντωνίου:

Η Αγγελική Αντωνίου είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο τμήμα Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής με γνωστικό αντικείμενο «Προσαρμοστικές Εκπαιδευτικές Τεχνολογίες στην Πολιτιστική Πληροφόρηση». Έχει πολυετή διδακτική εμπειρία (προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο), είναι συντονίστρια μαθήματος στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Cultural Heritage Materials and Technologies του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Υλικών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και επιβλέπει διδακτορικές διατριβές στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (University College London). Είναι συνεργαζόμενη ερευνήτρια στο Ερευνητικό Κέντρο ΑΘΗΝΑ και στο Department of Information Studies του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (University College

London). Έχει συμμετάσχει σε πολλά εθνικά και διεθνή ερευνητικά έργα και έχει διατελέσει επιστημονική συντονίστρια και μέλος της διευθύνουσας επιτροπής του ευρωπαϊκού έργου H2020 CrossCult. Διαθέτει πλήθος δημοσιεύσεων σε συνέδρια και διεθνή περιοδικά, αλλά και οργανώνει επιστημονικές ημερίδες και έκδοση πρακτικών.

Κατέχει πτυχίο Νηπιαγωγών από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, πτυχίο (BSc) στην Κλινική με Κοινωνική Ψυχολογία (University of Kent at Canterbury, UK), μεταπτυχιακό (MSc) στην Διάδραση Ανθρώπου Υπολογιστή με Εργονομία (University College London, UK), πτυχίο Μουσικής, Δίπλωμα Πιάνου, καθώς και διδακτορικό στις Εκπαιδευτικές Τεχνολογίες από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Υπολογιστών.

Άρης Ασπρούλης:

Διδάκτωρ του Παντείου Πανεπιστημίου με αντικείμενο την Κοινωνιολογία της Εργασίας, ειδικός στην Επικοινωνία του Πολιτισμού και θεατρικός συγγραφέας. Σήμερα είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Διαβαλκανικού Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος της Περιφέρειας Αττικής (από το 2022), Διευθυντής Επικοινωνίας & Προβολής του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν (από το 2014), Υπεύθυνος Επικοινωνίας & Προβολής του Φεστιβάλ Φιλίππων (από το 2012), Σύμβουλος Επικοινωνίας του Πολιτιστικού Οργανισμού «Λυκόφως» (από το 2015) και Υπεύθυνος Επικοινωνίας της Διεθνούς Μουσικής Ακαδημίας Σπετσών (από το 2021), ενώ διετέλεσε, μεταξύ άλλων, Υπεύθυνος Επικοινωνίας των πολιτιστικών δράσεων για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος που διοργάνωσε η ΕΥΔΑΠ στο Φράγμα του Μαραθώνα (το 2010 και το 2012), του Φεστιβάλ Νάξου (από το 2010 έως το 2012), του Santorini Arts Factory (από το 2014 έως το 2017), της Ελληνοτουρκικής Ορχήστρας Νέων (το 2017 και το 2018) και του ElaiΩnas Festival (από το 2015 έως το 2021). Τα τελευταία πέντε χρόνια διατελεί Υπεύθυνος Επικοινωνίας του Διεθνούς Εργαστήριου Αρχαίου Δράματος του Φεστιβάλ Φιλίππων, το οποίο διεξάγεται στο Αρχαίο Θέατρο των Φιλίππων, ενώ έχει διατελέσει πολλές φορές Υπεύθυνος Επικοινωνίας μεγάλης κλίμακας καλλιτεχνικών πρότζεκτ που αφορούν στο Αρχαίο Δράμα, μεταξύ των οποίων η «Ορέστεια» του Αισχύλου (Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 2016, σκην. Γιάννης Χουβαρδάς), η «Μήδεια» του Ευριπίδη (Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 2017, σκην. Μαριάννα Κάλμπαρη), ο «Οιδίπους επί Κολωνών» του Σοφοκλή (Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 2017, σκην. Σταύρος Τσακίρης), η «Αντιγόνη» του Σοφοκλή (Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 2022, σκην. Cezaris Graužinis), το «Οιδίπους – Ανασκαφή δεύτερη» (Αρχαίο Θέατρο Μίεζας, 2018, σκην. Θοδωρής Γκόνης) και ο «Αίας» του Σοφοκλή (Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου, 2015, σκην. Σύλβια Λιούλιου). Επιπλέον, έχει διασκευάσει μαζί με τη σκηνοθέτη Ιόλη Ανδρεάδη την «Ελένη» του Ευριπίδη η οποία παρουσιάστηκε στο Αρχαίο

Θέατρο των Φιλίππων το 2020 και τον «Ίωνα» του Ευριπίδη ο οποίος παρουσιάστηκε στο Θέατρο TheTank της Νέας Υόρκης, στη Βόρεια Κλιτύ της Ακρόπολης, στο Αρχαίο Θέατρο των Φιλίππων, στο Μουσείο των Δελφών και σε περιοδεία σε όλη την Ελλάδα από το 2017 έως 2019. Ως επικεφαλής στον τομέα της Επικοινωνίας έχει συνεργαστεί με τους σημαντικότερους θεατρικούς και φεστιβαλικούς οργανισμούς της χώρας, αλλά και με σημαντικούς καλλιτέχνες και θεσμούς του εξωτερικού, όπως η Μόνικα Μπελούτσι (2021), ο Όζι Όσμπορν (2010), το The Tank Theatre της Νέας Υόρκης (2019-2022) και το Διεθνές εργαστήριο και φεστιβάλ σκηνοθετών «Word Wide Lab» σε Νέα Υόρκη, Ρώμη και Σύρο (από το 2013 έως το 2015). Δημιουργεί τη δημόσια εικόνα καλλιτεχνικών δράσεων (παραστάσεων, συναυλιών, βιβλίων, φεστιβάλ, εκθέσεων κ.ο.κ), προσώπων και θεσμών, μέσα από έναν επικοινωνιακό σχεδιασμό που λειτουργεί ως προέκταση του έργου τέχνης, του καλλιτέχνη ή του καλλιτεχνικού προγραμματισμού, με υψηλή αισθητική συνέπεια και εξειδικευμένη αντιμετώπιση βάσει της ιδιαιτερότητας και των προκλήσεων που θέτει η εκάστοτε καλλιτεχνική πρόταση.

Ελένη Βαροπούλου:

Η Ελένη Βαροπούλου είναι διακεκριμένη θεατρολόγος, κριτικός θεάτρου και τέχνης, μεταφράστρια, δοκιμιογράφος. Σπούδασε νομικά στην Αθήνα, θεατρολογία, σημειολογία και ΜΜΕ στο Παρίσι. Από το 1974 εργάστηκε ως δημοσιογράφος και κριτικός θεάτρου με τακτική στήλη και μεγάλη απήχηση σε έγκριτες εφημερίδες της χώρας (Αυγή, Πρωινή Ελευθεροτυπία, Μεσημβρινή, Βήμα). Μετέφρασε κείμενα σύγχρονης και αρχαίας δραματουργίας και θεωρίας, όπως των Χ. Μύλλερ, Β. Μπένγιαμιν, Χ. Μπροχ, Μπ. Μπρεχτ, Γ.Β. Γκαίτε, Φ. Ρίχτερ, Αισχύλου και Ευριπίδη. Μεταφράσεις, κριτικές και δοκίμιά της έχουν εκδοθεί κυρίως από τις εκδόσεις Άγρα. Δίδαξε θεατρολογία στα Πανεπιστήμια Αθηνών, Πατρών, Θεσσαλονίκης, στη Φρανκφούρτη και στο Βερολίνο. Δημιούργησε και διηύθυνε το Φεστιβάλ Άργους (1994-1997) και διετέλεσε καλλιτεχνική υπεύθυνη της Θερινής Ακαδημίας του Εθνικού Θεάτρου (2000-2009). Υπήρξε σύμβουλος του καλλιτεχνικού διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου, Νίκου Κούρκουλου (1998-2007) και ειδική σύμβουλος του γνωμοδοτικού συμβουλίου Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών. Διετέλεσε πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (1984-1992) και διευθύντρια του Παραρτήματος Βερολίνου του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού (2014-2016). Η Ελένη Βαροπούλου έχει σημαίνουσα παρουσία στα ελληνικά θεατρολογικά δεδομένα και διεθνή δράση, καθώς έχει εκδώσει μελέτες και κριτικές σε πολλές γλώσσες και έχει επιμεληθεί και διευθύνει θεατρικά φεστιβάλ και δρώμενα σε ολόκληρο τον κόσμο. Στις δημοσιεύσεις της συμπεριλαμβάνονται τα εξής βιβλία: Το Ζωντανό Θέατρο – Δοκίμιο για τη Σύγχρονη Σκηνή, 2003, εκδ. Άγρα, Το Θέατρο στην Ελλάδα – Η παράδοση του καινούριου 1974-2006, 2 τόμοι, 2009, 2011, εκδ. Άγρα, Passagen – Reflexionen zum zeitgenössischen Theater, 2009, εκδ. Theater der Zeit, Brief an Heiner Müller, 2016, εκδ. Romiosini, Σκηνές από το θέατρο της ζωής μου, 2021, εκδ. Νεφέλη, Porträts und Landschaften des neugriechischen Theaters, 2022, εκδ. Romiosini.

Αντωνία Βασιλάκου

Η Αντωνία Βασιλάκου είναι ηθοποιός σωματικού θεάτρου, θεατρολόγος και σκηνοθέτις. Γεννημένη στην Αθήνα (1979), προτού στραφεί στο θέατρο ξεκίνησε τις καλλιτεχνικές της σπουδές μέσω της μουσικής σπουδάζοντας Ανωτέρα Θεωρητικά Αρμονίας και κλασικό τραγούδι (Ωδείο Κ.Κωνσταντάρ), ενώ αποφοιτούσε παράλληλα από το Τμήμα Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Αποφοίτησε έπειτα από την σχολή École Internationale de Mimodrame de Marcel Marceau στο Παρίσι (2005). Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου θεατρολογίας (DEA Théâtre et Arts du Spectacle) του Πανεπιστημίου Paris X–Nanterre (2005), με υποτροφία του Ιδρύματος Κριεζή.

Είναι κάτοχος διδακτορικού τίτλου με θέμα «Η τραγική μιμική τέχνη στις σκηνοθεσίες του Jean-Louis Barrault (Ζαν-Λουί Μπαρώ)» από το Τμήμα Lettres, Langues et Spectacles του Πανεπιστημίου Paris Ouest Nanterre La Défense (2014) υπό την επίβλεψη του καθηγητή Jean-Louis BESSON με βαθμό «Άριστα». Είναι τέλος κάτοχος δεύτερου μεταπτυχιακού τίτλου παραστατικών σπουδών με ειδίκευση στην σκηνοθεσία και την δραματουργία (Master II Théâtre: Mise en scène et dramaturgie) του Πανεπιστημίου της Nanterre (2017). Διδάσκει στο Προπτυχιακό και Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου από το 2008.

Σοφία Βγενοπούλου:

Η Σοφία Βγενοπούλου εργάζεται στην Αθήνα από το 2002 ως σκηνοθέτρια, θεατροπαιδαγωγός και παιδοψυχίατρος, μετά από μια δεκαετία στις ΗΠΑ όπου σπούδασε θέατρο, δραματοθεραπεία και παιδοψυχιατρική. Από τον Μάιο του 2017 έως τον Ιανουάριο του 2024 διετέλεσε Υπεύθυνη του Μικρού Εθνικού και των εκπαιδευτικών και κοινωνικών

προγραμμάτων του Εθνικού Θεάτρου. Το ενδιαφέρον της εστιάζεται στην δημιουργία παραστάσεων και εκπαιδευτικών/κοινωνικών προγραμμάτων που καθιστούν τους νέους ανθρώπους συν-δημιουργούς σε κάθε στάδιο της δημιουργικής διαδικασίας, στοχεύουν στην ανακούφιση του ψυχικού φορτίου και στην βελτίωση της ποιότητας ζωής τους με εργαλείο την θεατρική έκφραση, και μέσα από την συλλογική δημιουργικότητα προάγουν την κοινωνική ευαισθητοποίηση και συνοχή. Από το 1994 έως το 1997 και παράλληλα με την ειδικότητα της παιδοψυχιατρικής εργάστηκε στον οργανισμό Creative Alternatives of New York ως ηθοποιός-εμπνευστήρια, συντονίζοντας Θεατρικά Εργαστήρια με στόχο την κοινωνική αποκατάσταση, την ένταξη και την ενδυνάμωση ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Το 1999 έκανε την πρώτη της σκηνοθεσία στο Blackbox theatre του Towson University, με το δικό της έργο «Stolen goods» (1999) στο πλαίσιο του μεταπτυχιακού της προγράμματος στην σκηνοθεσία ενώ το 2005 ίδρυσε με τον Έκτορα Λυγίσο την θεατρική ομάδα GRASSHOPPER και σκηνοθέτησε την παράσταση *Ολοένα και Λιγότερες Περιπτώσεις Έκτακτης Ανάγκης* του Μάρτιν Κριμπ στο θέατρο Εμπρός. Το 2011 και στο πλαίσιο της παράστασης DNA του Dennis Kelly, εμπνεύστηκε την ιδέα ενός φεστιβάλ εφηβικού θεάτρου με νεοσύστατες θεατρικές ομάδες εφήβων και με παράλληλο στόχο την δημιουργία σύγχρονης δραματουργίας για νέους. Το 2017 ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου Στάθης Λιβαθινός την προσκάλεσε να αναλάβει τον καλλιτεχνικό και εκπαιδευτικό σχεδιασμό για το Μικρό Εθνικό, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι τον Ιανουάριο του 2024. Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις:

- *Chatroom*, θέατρο ΧΩΡΑ, 2009-10
- *DNA*, Θέατρο του Νέου Κόσμου, 2010-11
- *Στην Οθόνη Φως*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2011-12
- *Ελεύθερα Υδατα*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2012-13
- *Το Τρένο*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2013-14
- *ΑΘΗΝΑ-ΓΡΑΜΜΗ 1*, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2017
- *Το Ταξίδι*, Μικρό Εθνικό, 2018-19
- *Πρίγκηπας και Φτωχός*, Μικρό Εθνικό, 2018-19

- *Πιστεύω στους Μονόκερους*, Μικρό Εθνικό, 2021
- *Ο Μπίντερμαν και οι Εμπρηστές*, Μικρό Εθνικό, 2022
- *Η Βαλίτσα της Ουρανίας*, ΚΠΙΣΝ, 2022-2023
- *Στα Όρια*, Μικρό Εθνικό, 2023
- *Ξωτικά Χριστούγεννα*, Μικρό Εθνικό, 2023

Γιώργος Βέης:

Ο Γιώργος Βέης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Πρέσβυς επί τιμή. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε οκτώ ευρωπαϊκές γλώσσες, στα ιαπωνικά, ινδονησιακά και κινεζικά. Από το 1976 ασχολείται με την κριτική της λογοτεχνίας. Μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Μεταξύ άλλων, χρημάτισε Πρέσβυς - Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην UNESCO. Έχουν εκδοθεί 24 έργα του, 14 εκ των οποίων ποίησης και 5 βιβλία μεταφράσεων. Έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Μαρτυρίας το 2000, για το βιβλίο *Ασία, Ασία*, με το Κρατικό Βραβείο Χρονικού-Μαρτυρίας το 2010, για το βιβλίο *Από το Τόκιο στο Χαρτούμ* και με το Κρατικό Βραβείο Χρονικού- Μαρτυρίας- Ταξιδιωτικών εντυπώσεων για το έργο του *Παντού*, το 2016. Η ποιητική του συλλογή *Λεπτομέρειες κόσμων απέσπασε* το Βραβείο Λάμπρος Πορφύρας της Ακαδημίας Αθηνών το 2007. Το 2012 του απονεμήθηκε ο Ανώτερος Ταξιάρχης του Φοίνικος για τις υπηρεσίες του στον διπλωματικό κλάδο. Το 2014 τιμήθηκε με το Βραβείο Ποίησης του Ιδρύματος Πέτρου Χάρη της Ακαδημίας Αθηνών, για το σύνολο του έργου του.

Φωτεινή Βενιέρη:

Η Φωτεινή Βενιέρη είναι μουσειολογος-θεατρολόγος και ερευνητική συνεργάτιδα του Συμβουλίου της Ευρώπης στο έργο HISTOLAB. Αποφοίτησε από το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές, ως υπότροφος του Ι.Κ.Υ., στην Πολιτιστική Διαχείριση, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Η διδακτορική της διατριβή με θέμα το μουσειακό θέατρο εκπονήθηκε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας με υποτροφία του Ιδρύματος Λεβέντη και του κληροδοτήματος Παπαδάκη. Η μεταδιδακτορική της έρευνα με θέμα την έννοια του διαλόγου και τις διαλογικές πρακτικές σε μουσεία πραγματοποιήθηκε στο Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου με υποτροφία του ΙΚ.Υ. Από το 2017, ως ιδρυτικό μέλος και συνδιαχειρίστρια της εταιρείας μουσειακού θεάτρου Heterotopia, που εστιάζει στην προώθηση των παραστατικών τεχνών στην ερμηνεία της πολιτισμικής κληρονομιάς, σχεδιάζει και υλοποιεί παραστάσεις μουσειακού θεάτρου σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία. Έχει διδάξει στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Τμήμα Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου και στα μεταπτυχιακά προγράμματα «Δημόσια Ιστορία» και «Δημιουργική Γραφή» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Συμμετέχει σε ερευνητικά προγράμματα που εστιάζουν στην αξιοποίηση ψηφιακών αφηγηματικών μέσων στην πολιτισμική κληρονομιά. Στα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνονται το μουσειακό θέατρο, η δημόσια ιστορία και αρχαιολογία, η πολιτισμική κληρονομιά, η ερμηνεία, χρήση και επικοινωνία του παρελθόντος στο ψηφιακό και φυσικό περιβάλλον, η θεωρία των μουσείων με έμφαση στην κοινωνική διαμεσολάβηση του μουσειακού θεσμού και η μουσειοπαιδαγωγική. Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε διεθνή και ελληνικά επιστημονικά περιοδικά, πρακτικά συνεδρίων και συλλογικούς τόμους. Το βιβλίο της για το μουσειακό θέατρο αναμένεται εκδόθηκε από τις εκδόσεις Δίσιγμα.

Εμμανουέλα Βογιατζάκη-Krukowski

Η Δρ. Εμμανουέλα Βογιατζάκη-Krukowski είναι διεπιστημονική καλλιτέχνης (σκηνοθέτης, σκηνογράφος, ενδυματολόγος, βίντεο καλλιτέχνης, σχεδιάστρια βίντεο εγκαταστάσεων κλπ.) ερευνήτρια, και διδάσκουσα της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Έχει εργαστεί για το θέατρο και τον κινηματογράφο ως σκηνοθέτης, σκηνογράφος, ενδυματολόγος, βίντεο καλλιτέχνης και ήταν υπεύθυνη για τις ρομποτικές κάμερες και το ρομποτικό φωτισμό στο BBC News Resources (Whitechapel, Λονδίνο). Το portfolio της που απαρτίζεται από περισσότερα από 70 έργα περιλαμβάνει θεατρικές παραστάσεις, performance art, βίντεο τέχνη, βίντεο εικαστική τέλεση, ταινίες μικρού μήκους, διαφημίσεις, και ένα φιλμ μυθοπλασίας. Έχει συμμετάσχει, ως

ερευνήτρια και καλλιτεχνική σύμβουλος, σε μια σειρά ερευνητικών έργων που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση μεταξύ των οποίων FP7, Horizon'2020, COST Actions, Creative Europe κλπ. Είναι μέλος της OISTAT, του ΠΕΣΥΘ και ιδρυτικό μέλος της ιρλανδικής εταιρείας Research for Science Art & Technology (RFSAT) Limited. Έχει δημοσιεύσει μια μονογραφία με τίτλο «Εικαστική Επιτέλεση και Κυβοργισμός. Σκηνοθεσία, Σκηνογραφία, Εγκατάσταση και Θέαση Τεχνολογικοποιημένων Σωμάτων», δύο θεατρικά έργα

« Πικρή σοκολάτα» και « Το Παραθαλάσσιο» (στα αγγλικά και στα ελληνικά), σειρά άρθρων και κεφαλαίων σε συλλογικούς τόμους που σχετίζονται κυρίως με την τέχνη, την τεχνολογία και την επιστήμη και είναι η συν-επιμελήτρια του βιβλίου «Modern Stroke Rehabilitation through e-Health-based Entertainment» (περισσότερα από 15000 πωλήσεις). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν: θέατρο, βίντεο τέχνη, performance art, ανεπτυγμένες τεχνολογίες στις παραστατικές τέχνες, κυβοργικό θέατρο και εικαστική επιτέλεση, εικονικά περιβάλλοντα και τρισδιάστατες σκηνές, τηλεματικά και έξυπνα συνεργατικά περιβάλλοντα, μικτά/εικονικά και επανυζημένα συστήματα, διεπαφές εμπύθισης και πολυτροπικές διεπαφές ανθρώπου-μηχανής, σοβαρά παιχνίδια στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής υγείας (με σκοπό την αποκατάσταση), σύγχρονα μέσα για την τηλεόραση του μέλλοντος και τον κινηματογράφο που στοχεύει στη βελτιωμένη διαδραστικότητα, καθώς και τεχνολογίες 8k.

Ιώ Βουλγαράκη

Η Ιώ Βουλγαράκη σπούδασε υποκριτική στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης Εθνικού Θεάτρου (2003-2006) και συνέχισε τις σπουδές της στο Ρώσικο Πανεπιστήμιο Θεατρικής Τέχνης GITIS της Μόσχας (Σχολή Σκηνοθεσίας, τμήμα Λεονίντ Χέφιτς, 2008-2013), του οποίου είναι αριστούχος απόφοιτος. Από το 2013 μέχρι σήμερα έχει συνεργαστεί ως σκηνοθέτις με τους σημαντικότερους καλλιτεχνικούς οργανισμούς της χώρας, όπως το Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, την Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το ΚΠΙΣΝ κ.α. Στο εξωτερικό έχει σκηνοθετήσει στο Ακαδημαϊκό Νεανικό Θέατρο PAMT (Μόσχα) και στο Ινστιτούτο Γκροτόφσκι (Βρότσλαβ). Είναι ιδρυτικό μέλος της θεατρικής ομάδας ΠΥΡ που δραστηριοποιείται στο ελληνικό θέατρο από το 2013. Τον Σεπτέμβριο του 2023 ανέλαβε από κοινού με τον ηθοποιό Αργύρη Ξάφη την καλλιτεχνική διεύθυνση του θεάτρου Θησείων, ένα θέατρο για τις τέχνες. Δίδαξε υποκριτική στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Ωδείου Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας και σκηνοθεσία στο Τμήμα Σκηνοθεσίας της Σχολής του Εθνικού Θεάτρου.

Νάγια Γιακουμάκη:

Η Δρ Νάγια Γιακουμάκη είναι Διευθύντρια του Ελληνικού Κέντρου στο Λονδίνο, Σύμβουλος Επιμελητικών Σπουδών στη Γκαλερί Whitechapel και Συνδιευθύντρια του MA Curating Art and Public Programs από την έναρξή του. Από το 2005 έως το 2022 ήταν επιμελήτρια και επικεφαλής επιμελητικών μελετών και αρχείων στη Γκαλερί Whitechapel, όπου ανέπτυξε ένα καινοτόμο πρόγραμμα ερευνητικών εκθέσεων βασισμένο στη χρήση αρχείων ως εναλλακτική πηγή επιμελητικής πρακτικής. Επινόησε το NEON Curatorial Exchange & Award 2011-2020, ένα πρόγραμμα που ενθάρρυνε τις επαγγελματικές σχέσεις για επιμελητές στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ελλάδα, που ιδρύθηκε από τον οργανισμό NEON. Από το 2016-2017 συν-σκηνοθέτησε την Μπιενάλε της Αθήνας ως Διευθύντρια Έρευνας και Διεθνών Δικτύων και το 2017 συν-επιμελήθηκε το Waiting for the Barbarians, μια statement παράσταση και σειρά εκδηλώσεων από την Μπιενάλε της Αθήνας, κατά τη διάρκεια της Documenta 14. Έχει επιμεληθεί περισσότερες από σαράντα εκθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των John Latham:

Anarchive (2010), Rothko in Britain (2012), Stephen Willats: Concerning Our Present Way of

Living (2014), Guerrilla Girls: Είναι ακόμη χειρότερα στην Ευρώπη; (2016-2017), Killed Negatives: Unseen Images of 1930s America (2018), Andreas Lolis: Prosaic Origins (2018), Queer Spaces: London, 1980 – Today (2019) και Out of the Margins: Performance in London Institutions – 199 Δεκαετία 2010 (2022).

Χρήστος Γιαννόπουλος

Ο Χρήστος Γιαννόπουλος έχει εμπλακεί ενεργά με τις δράσεις του Πανεπιστημίου Harvard στην Ελλάδα από το 2003 και εντάχθηκε πλήρως στην ομάδα του ΚΕΣ το 2008. Επιβλέπει τη συνολική λειτουργία του ΚΕΣ, συμμετέχει στον στρατηγικό σχεδιασμό των προγραμμάτων και συνεργασιών του Κέντρου με άλλα παραρτήματα του Πανεπιστημίου στο Cambridge, MA, και παγκοσμίως, συνενώνει τη λειτουργία του με αυτή του CHS US και υποστηρίζει συνέργειες του Κέντρου και του Harvard στην Ελλάδα και πέρα από αυτή. Από τον Οκτώβριο του 2023, έχει οριστεί πρόεδρος της πρώτης επιτροπής Διεθνών Γραφείων του Πανεπιστημίου «Global Communications Committee», η οποία συγκροτήθηκε από τον Αντιπρύτανη Διεθνών Υποθέσεων με στόχο την ενίσχυση της συνεργασίας, της λειτουργίας και της προβολής των διεθνών γραφείων του Harvard εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας. Είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στη Διαχείριση Εκπαιδευτικών Οργανισμών από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Είναι επίσης απόφοιτος του Θερινού Σχολείου του Harvard (Harvard Summer School) και κατά το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018 διέμεινε στις ΗΠΑ ως Μεταδιδακτορικός Ερευνητής του Harvard/CHS, μελετώντας την ιστορία και λειτουργία των διεθνών γραφείων του Πανεπιστημίου. Μεταξύ άλλων, από το 2017, έχει συμβάλλει ενεργά στην εγκαθίδρυση και ανάπτυξη του εθνικού φορέα διεθνοποίησης των ελληνικών πανεπιστημίων «Study in Greece» (SiG), έχοντας διατελέσει στρατηγικός του σύμβουλος για χρόνια και συμμετέχοντας σήμερα στη Συμβουλευτική Επιτροπή του SiG, η οποία συστάθηκε το καλοκαίρι του 2025.

Ρέα Γρηγορίου:

Η Ρέα Γρηγορίου γεννήθηκε στο Χαρτούμ. Σπούδασε ελληνική φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Νεοελληνικό Ινστιτούτο της Σορβόνης (Paris IV) και στο Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Είναι διδάκτωρ του Τμήματος Θέατρου του ΑΠΘ και τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται σε ζητήματα ιστορίας και δραματολογίας του νεοελληνικού θεάτρου, σκηνικής πρακτικής και πρόσληψης του ευρωπαϊκού στο ελληνικό θέατρο. Σχετικές μελέτες και επιστημονικά άρθρα της έχουν δημοσιευθεί σε επιστημονικά περιοδικά, σε συλλογικούς τόμους, εφημερίδες και λογοτεχνικά περιοδικά. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια με θέμα τη σχέση του ελληνικού με το ευρωπαϊκό θέατρο και έχει διδάξει τα γνωστικά αντικείμενα της ιστορίας και

δραματολογίας νεοελληνικού και ευρωπαϊκού θεάτρου στο ΕΚΠΑ, στο ΑΠΘ, στο Πανεπιστήμιο Πατρών και στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Είναι Καθηγήτρια στο Τμήμα «Ελληνικός Πολιτισμός» του ΕΑΠ και έχει αναλάβει τη στήλη της θεατρικής κριτικής στην Καθημερινή της Κυριακής.

Σταύρος Γρόσδος:

Ο Σταύρος Γρόσδος είναι Διδάκτορας στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης – Α.Π.Θ. με θέμα: Λογοτεχνία και Κινηματογράφος. Υπήρξε μέλος συντακτικής ομάδας προγραμμάτων του ΥΠ.Ε.Π.Θ. (βιβλία με γλωσσικό υλικό) και παραγωγός εκπαιδευτικού μουσειακού υλικού (ΥΠ.Ε.Π.Θ. – Υπουργείο Πολιτισμού). Είναι επιμορφωτής εκπαιδευτικών στο 1ο και 2ο Π.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης και στα Π.Ε.Κ. Καβάλας και Κοζάνης. Εισηγήθηκε σε συνέδρια και δημοσίευσε άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά με θέματα την οπτικοακουστική έκφραση, τη διδακτική της τέχνης και τη γλωσσική διδασκαλία. Σχεδίασε και υλοποίησε σε σχολεία της Π.Ε. προγράμματα διάχυσης στοιχείων πολιτιστικής κληρονομιάς στα γνωστικά αντικείμενα. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα στρέφονται στον οπτικοακουστικό γραμματισμό. Βιβλία του: Το πανηγύρι των χρωμάτων (1996), Δημιουργικά Χρωματιστά Παιχνίδια (1998), Γλώσσα και Τέχνη (2003) κ.ά. Εργάζεται ως Σχολικός Σύμβουλος Π.Ε.

Δημήτρης Δεληνικόλας

Ο Δημήτρης Δεληνικόλας (www.delinikolas.com) είναι σκηνοθέτης και παραγωγός ταινιών και ψηφιακών μέσων. Εργάζεται ως σκηνοθέτης τηλεοπτικών διαφημίσεων από το 2010. Οι μικρού μήκους ταινίες του έχουν προβληθεί και βραβευτεί σε φεστιβάλ όπως Clermont Ferrand, Bristol Encounters, Seoul Youth Film Festival, Drama Short Film Festival. Αυτή τη στιγμή εργάζεται για το πρώτο του ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους. Είναι επίκουρος καθηγητής στο πανεπιστήμιο Αθηνών και από το 2019 διδάσκει σκηνοθεσία, post-production, εικονική πραγματικότητα, animation και διαμεσική αφήγηση στο τμήμα Ψηφιακών Τεχνών και Κινηματογράφου. Η διδακτορική του έρευνα είχε θέμα την διαμεσική αφήγηση και τη πολυσυμμετοχική παραγωγή ταινιών και νέων μέσων. Έχει ιδρύσει την εταιρεία «emptyfilm» (www.emptyfilm.com) με αντικείμενο την παραγωγή κινηματογράφου, XR και διαμεσικών αφηγήσεων.

Ιλειάνα Δημάδη:

Η Ιλειάνα Δημάδη εργάζεται εδώ και 20 χρόνια ως θεατρολόγος, κριτικός και ερευνήτρια του θεάτρου, καλλιτεχνική παραγωγός και δραματουργός. Αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών (πτυχίο θεατρικών σπουδών) και το University of Exeter/U.K. (MA in Applied Drama & Practice as Research). Έχει εργαστεί ως καλλιτεχνική παραγωγός στο Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας στο διεθνές πρόγραμμα "Θερινό Θέατρο Academy" και ως ανεξάρτητη βοηθός σκηνοθέτη, σκηνοθέτρια θεάτρου, μεταφράστρια και δημοσιογράφος σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά. Για 15 χρόνια υπήρξε κριτικός θεάτρου στο περιοδικό «Αθηνόραμα», με έδρα την Αθήνα. Έχει δημοσιεύσει περισσότερες από 10.000 κριτικές, συνεντεύξεις, ρεπορτάζ από διεθνή φεστιβάλ και έρευνες για το σύγχρονο θέατρο και τις παραστατικές

τέχνες. Από το 2017 είναι υπεύθυνη δραματουργίας στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, εγκαινιάζοντας μια

καλλιτεχνική μονάδα για τη σύνδεση διεπιστημονικών καλλιτεχνών και μη καλλιτεχνών σε αναπάντεχες συναντήσεις, εργαστήρια ανατροφοδότησης και καθοδήγησης από ομότιμους (το λεγόμενο "Hack-the-drama"), με στόχο την ανάθεση και παραγωγή νέων πρωτότυπων έργων στον τομέα της διευρυμένης δραματουργίας και υβριδικών μορφών: από θεατρικά/βιντεοσκοπημένα/χορευτικά έργα και παρτιτούρες έως λιμπρέτα, spoken word, ζωντανές και ψηφιακές παραστάσεις.

Μαρία Δημάκη-Ζώρα:

Η Μαρία Δημάκη-Ζώρα είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Ε. Κ. Π. Α. και Διευθύντρια του Εργαστηρίου Τέχνης και Λόγου του ίδιου Τμήματος. Είναι πτυχιούχος του Τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. Εκπόνησε τη διδακτορική διατριβή της στο ίδιο Τμήμα, ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, με θέμα σχετικό με τη νεοελληνική δραματουργία. Έχει συμμετάσχει και συμμετέχει ως ερευνήτρια σε διεθνή ερευνητικά προγράμματα. Έχει λάβει μέρος σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια και έχει συγγράψει επιστημονικές μονογραφίες και

επιστημονικά άρθρα σχετικά με τη νεοελληνική δραματοουργία και λογοτεχνία του 19ου και του 20ού αιώνα, καθώς και το θέατρο για ανήλικους θεατές. Είναι μέλος της «Επιτροπής Κρατικού Βραβείου Συγγραφής Θεατρικού έργου για παιδιά» του Υπουργείου Πολιτισμού, μέλος της Επιτροπής Κρίσης του Καλοκαιρινείου Θεατρικού Διαγωνισμού και επιστημονική υπεύθυνη της σειράς «Θέατρο για Παιδιά και Νέους» της Κάπα Εκδοτικής.

Δημήτρης Δημητριάδης:

Έχει τελειώσει το τμήμα Ιστορίας Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, έχει πραγματοποιήσει μεταπτυχιακό στην αρχαιολογική έρευνα στο πανεπιστήμιο του York και ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή στο Πάντειο πανεπιστήμιο με θέμα τη διδακτική της ιστορίας μέσω θεατροπαιδικών τεχνικών με στόχο τη διαπολιτισμική εκπαίδευση των μαθητών της Δ Δημοτικού. Έχει πραγματοποιήσει συναυλίες σε Ελλάδα και Κύπρο ως μέλος της μπάντας magic de spell, έχει δημιουργήσει και παρουσιάσει δύο δικές του παραστάσεις σε φεστιβάλ θεάτρου δρόμου, σε κλειστά και ανοιχτά θέατρα καθώς και σε ανοιχτούς πολιτιστικούς χώρους. Έχει παρακολουθήσει τρία χρόνια μαθημάτων θεατρικού παιχνιδιού και δύο χρόνια κουκλοθέατρου. Έχει δουλέψει μέσω προγράμματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ως εμψυχωτής σε κοινότητες Ρομά στη Νέα Σμύρνη Λάρισας, έχει διδάξει δύο εξάμηνα αυτοδύναμης διδασκαλίας στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στα πλαίσια της διδασκαλίας αυτής έχει επιβλέψει πτυχιακές εργασίες. Την περίοδο 2022-2023 είναι ακαδημαϊκός υπότροφος στο Παιδαγωγικό τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Κρήτης και εκπονεί μία μεταδιδακτορική έρευνα με θέμα τη συνεργασία ανάμεσα στους γονείς και στους νηπιαγωγούς. Από το 2023-24. Εντεταλμένος Διδάσκων του Παν. Πελοποννήσου.

Άκης Δήμου:

Ο Άκης Δήμου γεννήθηκε στην Αμαλιάδα. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στην ίδια Σχολή, ολοκλήρωσε στη συνέχεια το μεταπτυχιακό του, με αντικείμενο το Ποινικό Δίκαιο και την Εγκληματολογία. Πρωτοπαρουσιάστηκε στο θέατρο το 1995 με τον μονόλογο «...και Ιουλιέττα». Από τότε και μέχρι σήμερα έχουν ανέβει, σε κρατικές και ιδιωτικές σκηνές, 24 έργα του, 4 από τα οποία αποτελούν μεταγραφές μυθιστορημάτων των Αλέξανδρου Δουμά (Η κυρία με τις καμέλιες), Κωνσταντίνου Χρηστομάνου (Η κερένια κούκλα), Μαρίας Ιορδανίδου (Λωξάντρα) και Μένη Κουμανταρέα (Η κυρία Κούλα). Το 2012, σε συνεργασία με τον Γιώργο Κιμούλη, διασκεύασε το έργο των Theo Van Gogh και Theodor Holman Η συνέντευξη. Έργα του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά και πορτογαλικά και έχουν παρουσιαστεί στην Αγγλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία και το Βέλγιο. Το σύνολο των μέχρι τώρα έργων του κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Αιγόκερως. Από το 2008 διδάσκει Δραματολογία στην Ανώτερη Δραματική Σχολή «Ανδρέας Βουτσινάς». Ζει στη Θεσσαλονίκη.

Εργογραφία:

Το κενό αυτοπροσώπως, 2015

Όθων και Ποθούλα, 2012

Σιγά τα αίματα! - Oresteia, the new generation, 2011

Αν αργήσω, κοιμήσου, 2011

Λωξάντρα (θεατρική μεταγραφή του ομώνυμου μυθιστορήματος της Μαρίας Ιορδανίδου), 2010

Η κυρία Κούλα (θεατρική μεταγραφή της ομώνυμης νουβέλας του Μένη Κουμανταρέα), 2010

Αν ακούει το φεγγάρι, 2009

Η Σάντρα στο φως, 2008

Απόψε τρώμε στις Ιοκάστης,

2008 Η Νύχτα των μυστικών,

2007

Το αίμα που μαράθηκε (θεατρική μεταγραφή του μυθιστορήματος του Κωνσταντίνου Χρηστομάνου Η κερένια κούκλα, 2007

Η Μαργαρίτα Γκωτιέ ταξιδεύει απόψε (θεατρική μεταγραφή του μυθιστορήματος του Αλέξανδρου Δουμά Η κυρία με τις καμέλιες), 2005

Ντέστινι, 2004

Ένα φως για κάθε σκοτάδι, 2004

Μου θυμίζεις φιλιά, 2002

Αιώνες μακριά απ' την Αλάσκα, 2001

Η Αναγνώριση, 2000

Ανδρομάχη ή τοπίο γυναίκας στο ύψος της νύχτας, 1999

Το δάκρυ των χεριών, 1999-2000

Η ψίχα του νερού, 1999

Σβήσε μου το γέλιο,

1998

Τα λουλούδια στην κυρία, 1998

Απόψε η μουσική, 1997

Η Σαμάνθα και ο Μαξ στο βυθό της ασφάλτου, 1996

«...και Ιουλιέττα», 1995

Δημήτρης Δημόπουλος

Λιμπρετίστας. Ξεκίνησε την καλλιτεχνική του σταδιοδρομία ως σταντ-απ κωμικός το 1996 στις Νύχτες Κωμωδίας. Ως ηθοποιός και τραγουδιστής έχει συνεργαστεί με την ΕΛΣ, την εταιρεία μουσικού θεάτρου «Οι όπερες των ζητιάνων», και έχει εργαστεί στη μεταγλώττιση. Έχει γράψει τα ποιητικά κείμενα για τις όπερες AirRossini και Yasou Aida! Το δεύτερο βραβεύτηκε το 2012 με τον έπαινο δραματουργίας ελληνικού έργου «Κάρολος Κουν», από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών. Σκηνοθέτησε τα μουσικοθεατρικά δρώμενα Kafka-Fragmente, Das Schubert Diploma και Νυχτερινά Τραγούδια (Knot Gallery), την οπερέτα Σατανερί, καθώς και τις

θεατρικές παραστάσεις Οι Ευνοούμενοι του Μίδα και Τσάικα! Ως μεταφραστής έχει εργαστεί στον υποτιτλισμό, στη μεταγλώττιση, και στην ΕΛΣ με τις μεταφράσεις του για τα έργα Η νυχτερίδα και Πιμπινόνε. Γνωρίζει γερμανικά, αγγλικά, ισπανικά και ρωσικά, είναι πτυχιούχος υποκριτικής (Ανωτέρα Δραματική Σχολή Ίασμος), πτυχιούχος

Τμήματος Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΤΕΙ Αθηνών) και απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής Αθηνών. // Τελευταία ενημέρωση βιογραφικού σημειώματος: Μάρτιος 2020 - Η κάτωθι εργογραφία είναι πλήρης.

Αλέξανδρος Ευκλείδης:

Ο Αλέξανδρος Ευκλείδης είναι Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Σπούδασε στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. και πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές θεατρολογίας στο Πανεπιστήμιο Paris III-Sorbonne Nouvelle. Εκπόνησε διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. ως υπότροφος του Ι.Κ.Υ. Άρθρα του έχουν δημοσιευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό. Έχει διδάξει στα Τμήματα Θεάτρου του Α.Π.Θ. και Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, καθώς επίσης στη Θερινή Ακαδημία του Εθνικού Θεάτρου, στις Δραματικές Σχολές του Εθνικού Θεάτρου και του Κ.Θ.Β.Ε. και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Εργάστηκε στο Κ.Θ.Β.Ε. ως σύμβουλος δραματολογίου (2002/04). Ως σκηνοθέτης έχει ανεβάσει κυρίως έργα μουσικού θεάτρου και

όπερας, όπως Η κυρία με τη στρυχνίνη, Αναπαράστασις Ι και Αναπαράστασις ΙΙΙ του Γιάννη Χρήστου, Άκισ και Γαλάτεια [Acis and Galatea] του Χαίντελ, Η ιστορία του στρατιώτη του Στραβίνσκι [L'histoire du soldat], Χαίνζελ και Γκρέτελ [Hänsel und Gretel] του Ένγκελμπερτ Χούμπερντινκ (Δημοτικό Θέατρο Καλαμαριάς, 2003), Οι απάχηδες των Αθηνών (Ιδρυμα Κακογιάννη, 2013), Νέα Ελλάδα: The making of (Biennale Αθήνας 2013 & Θέατρο Τέχνης 2014). Για την Όπερα Θεσσαλονίκης σκηνοθέτησε τις όπερες Παλιάτσοι [Pagliacci], Οιδίππου τύραννος [Edipo Re], Μποέμ [La bohème] (2008-09). Για το Φεστιβάλ Αθηνών σκηνοθέτησε τις παραστάσεις Unknown dialects: 8 μουσικές διαλέξεις, σε μουσική Γιώργου Κουμεντάκη (2010) και Η κόρη της καταιγίδος του Σακελλαρίδη (2011). Σε συνεργασία με τον θεσμό «Όπερες των Ζητιάνων» ανέβασε στην Όπερα Νούκαιν του Βερολίνου τα έργα μουσικού θεάτρου Yasou Aida! (2012) και AiRossini (2013). Για την Εθνική Λυρική Σκηνή, με την οποία έχει σταθερή συνεργασία ως σκηνοθέτης από το 2013, έχει σκηνοθετήσει, ανάμεσα σε άλλα, τα έργα Ρίτα (2009), Παλιάτσοι (2009), Η νυχτερίδα [Die Fledermaus] (2014 & 2020), Η φόνισσα (2014, 2016 & 2021), Το Λυκόφως των χρεών (2017), Powder her face (2019), Οι Γάμοι του Φίγκαρο [Le Nozze di Figaro] (2019 & 2021). Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής της Εναλλακτικής Σκηνής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (2017-2022).

Χριστίνα Ζώνιου

Η Χριστίνα Ζώνιου διδάσκει Υποκριτική και Κοινωνικό Θέατρο σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο ως μέλος του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, από το 2005. Το ακ. έτος 2018/2019 δίδαξε ως επισκέπτρια καθηγήτρια στα Πανεπιστήμια της Πίζας και της Ρώμης. Υπήρξε μέλος της Επιτροπής Σπουδών του Λυκείου Επιδαύρου, διεθνές θερινό σχολείο αρχαίου δράματος του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου και του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Το ερευνητικό της ενδιαφέρον περιλαμβάνει τις σύγχρονες προσεγγίσεις στη σκηνοθεσία, υποκριτική και δραματουργία, την εκπαίδευση ηθοποιών, τις παραστατικές τέχνες στην εκπαίδευση, το εφαρμοσμένο / κοινωνικό θέατρο και το Θέατρο του Καταπιεσμένου. Από το 1999 έχει συνδυάσει την ερευνητική καλλιτεχνική δουλειά της στο επαγγελματικό θέατρο με εκείνη σε πεδία εφαρμοσμένου θεάτρου. Έχει εργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτη, σκηνοθέτρια, καθηγήτρια υποκριτικής και δραματουργός σε θεατρικούς οργανισμούς της Ιταλίας (μεταξύ άλλων το Laboratorio Nove, το Intercity Festival, το Teatro della Limonaia, το Teatro Verdi di Pisa, το Prima Del Teatro – Ευρωπαϊκή Σχολή για την Τέχνη του Ηθοποιού, Blanka Teatro) και στην Ελλάδα (Νέα Σκηνή). Ως καθηγήτρια, έχει επίσης επιμεληθεί παραστάσεις φοιτητών και έχει κάνει θεατρικά εργαστήρια σε πανεπιστημιακά ιδρύματα, θέατρα, σχολεία, ΜΚΟ και ομάδες πολιτών και ακτιβιστών σε πολλές χώρες του εξωτερικού. Είναι ενεργό μέλος του κινήματος του Θεάτρου του Καταπιεσμένου. Από το 2014 -2020 διατέλεσε μέλος του ΔΣ του Πανελληνίου Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση. Είναι μέλος της Συντακτικής και της Επιστημονικής Επιτροπής του περ. Εκπαίδευση και Θέατρο. Η Χριστίνα Ζώνιου έχει προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές θεάτρου, με εξειδίκευση στη σύγχρονη θεατρική πρακτική (σκηνοθεσία, υποκριτική, δραματουργία και θεατροπαιδαγωγική), στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1997), στο Πανεπιστήμιο της Γλασκόβης (1998) , και τη σχολή υποκριτικής Laboratorio Nove στη Φλωρεντία (2002) ενώ έχει παρακολουθήσει και πολυάριθμα διεθνή σεμινάρια κατάρτισης. Κατέχει Διδακτορικό Δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (2016) με διατριβή για την ανάπτυξη της διαπολιτισμικής ικανότητας μέσω του Θεάτρου του Καταπιεσμένου.

Chris Campbell:

Ο Chris Campbell σπούδασε Αγγλική και Γαλλική φιλολογία στο St Edmund Hall της

Οξφόρδης. Διετέλεσε διευθυντής έκδοσης της Oberon Books από το 2019 έως το 2020. Στο παρελθόν διετέλεσε επίσης Διευθυντής Λογοτεχνίας του Royal Court Theatre και, πριν από αυτό, για έξι χρόνια, ήταν Αναπληρωτής Διευθυντής Δραματολογίου του Εθνικού Θεάτρου του Λονδίνου. Έχει μεταφράσει έργα των: Philippe Minyana, David Lescot, Rémi de Vos, Adeline Picault, Magali Mougel, Launcelot Hamelin, Frédéric Blanchette, Catherine-Anne Toupin και Fabrice Roger-Lacan, για τα θέατρα: (ενδεικτικά) Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, The Gate, The Almeida, The Donmar, The Traverse και The Young Vic. Το 2017 δημοσιεύθηκε μια συλλογή με σύγχρονες γαλλικές μεταφράσεις του από την Oberon Books. Στις πρόσφατες παραγωγές του περιλαμβάνονται τα έργα Right Now (Traverse/Bush/Ustinov) και Suzy Storck (The Gate). Ως ηθοποιός έχει εργαστεί σε θέατρα όπως το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, το Royal Court, το The Traverse, το West Yorkshire Playhouse, το Birmingham Rep, το The Gate και το English Touring Theatre. Πρόσφατα, εμφανίστηκε στο πλευρό της Meryl Streep στην παράσταση The Iron Lady. Το 2013 ανακηρύχτηκε Chevalier de l'Ordre des Arts et Lettres από τη γαλλική κυβέρνηση.

Αναστάσιος Θεοδωρόπουλος

Ο Δρ. Αναστάσιος Θεοδωρόπουλος είναι Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, όπου διδάσκει και ερευνά στους τομείς της ανάπτυξης ψηφιακών παιχνιδιών, των εμβυθιστικών τεχνολογιών, της αλληλεπίδρασης ανθρώπου-μηχανής και της εμπύχωσης χαρακτήρων σε ψηφιακά περιβάλλοντα. Το διδακτικό και ερευνητικό του έργο εστιάζει στην ανάπτυξη video-games και στις δημιουργικές εφαρμογές των μηχανισμών παιχνιδιού (game mechanics) στην εκπαίδευση, την εικονική πραγματικότητα και τις τέχνες. Ως επιστημονικός συνεργάτης του HCI-VR Lab, συμμετέχει σε ερευνητικά έργα που εξετάζουν τη σχέση τεχνολογίας, εμπειρίας χρήστη και πολιτισμού, μέσα από το πρίσμα των ψηφιακών παιχνιδιών, της διαδραστικής αφήγησης και της καλλιτεχνικής έκφρασης. Έχει συμβάλει καθοριστικά στη δημιουργία και ανάπτυξη της διαδραστικής υποδομής MobiCAVE, ενός φορητού συστήματος εμβυθιστικής εικονικής πραγματικότητας, σχεδιασμένου ειδικά για τη μελέτη και παρουσίαση ψηφιακών παιχνιδιών με στοιχεία σωματικής αλληλεπίδρασης, αφήγησης και παραστατικότητας. Για περισσότερα από δέκα χρόνια υπήρξε ενεργό μέλος της πρωτοβουλίας EU Code Week, ως Εθνικός Πρεσβευτής, προωθώντας τη δημιουργική διδασκαλία του προγραμματισμού μέσω παιχνιδιών και διαδραστικών δραστηριοτήτων.

Κωνσταντίνος (Κώστας) Ιωαννίδης

Ο Κώστας Ιωαννίδης είναι αναπληρωτής καθηγητής θεωρίας και κριτικής της τέχνης στην ΑΣΚΤ. Έχει δημοσιεύσει μελέτες πάνω στην ιστοριογραφία και την κριτική των εικαστικών τεχνών και της φωτογραφίας σε συλλογικούς τόμους και επιστημονικά περιοδικά. Επίσης τα βιβλία Σύγχρονη Ελληνική Φωτογραφία: Ένας Αιώνας σε Τριάντα Χρόνια (futura, 2008) και μαζί με την Εμμανουέλα Κάντζια το Τρεις εν Πλω (MIET, 2018). Το πιο πρόσφατο βιβλίο του με τίτλο Μία “Υπερόχως Νόθος Τέχνη: Ποιητικές της Φωτογραφίας. Τέλη 19ου-αρχές 20ού αιώνα (futura, 2019) απέσπασε (ομόφωνα) το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας στην κατηγορία “Δοκίμιο-Κριτική”. Υπήρξε υπότροφος του ΙΚΥ, του Ιδρύματος Fulbright (εκπονώντας έρευνα στα αρχεία του MoMA της Νέας Υόρκης και του Rockefeller Archive Centre για τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις στο πεδίο του πολιτισμού κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου). Το καλοκαίρι του 2022 ήταν υπότροφος του Clark Art Institute (ΗΠΑ) όπου συνέχισε την έρευνά του πάνω σε ένα υλικό των Γενικών Αρχείων του Κράτους με φωτογραφίες κρατουμένων από τις Κεντρικές Φυλακές της Σμύρνης (1919-1922). Είναι επιστημονικά υπεύθυνος στο ερευνητικό πρόγραμμα TEXNO-ΛΟΓΙΑ, μέλος της Γ.Σ. του ΕΛΙΑΔΕΚ.

Παναγιώτης Ιωσηφέλης

Ο Παναγιώτης Ιωσηφέλης είναι σεναριογράφος, Καθηγητής Σεναρίου στο Τμήμα Κινηματογράφου, Σχολή Καλών Τεχνών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Συντονιστής της ΘΕ ΔΓΡ 61 «Κινηματογραφική και Τηλεοπτική Γραφή», Κ-Σ της ίδιας ΘΕ στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών “Δημιουργική Γραφή” του Ε. Α. Π. Υπήρξε Επιστημονικός Υπεύθυνος σε τέσσερα ερευνητικά προγράμματα του Α.Π.Θ. Το καλλιτεχνικό του έργο περιλαμβάνει τα σενάρια πέντε ταινιών μεγάλου μήκους, τετρακοσίων δεκαέξι τηλεοπτικών επεισοδίων, οχτώ μικρού μήκους ταινιών, δύο ντοκιμαντέρ και μιας εκπαιδευτικής σειράς πενήντα web επεισοδίων. Οι ταινίες των σενάριο των οποίων υπέγραψε έχουν συμμετέχει και διακριθεί σε πολλά φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εργάστηκε ως μέλος της επιτροπής αξιολόγησης και γνωμοδότησης για την επιλογή των σεναρίων στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου,

Μέλος της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδας. Επικεφαλής Εθνικού Σπουδαστικού Προγράμματος στο Διεθνές Φεστιβάλ Μικρού Μήκους Δράμας. Διετέλεσε Πρόεδρος του τμήματος Κινηματογράφου της Σ.Κ.Τ του Α.Π.Θ και μέλος της Συγκλήτου (2018- 2020).

Κωστούλα Καλούδη:

Η Κωστούλα Καλούδη είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Σπούδασε σκηνοθεσία στην Αθήνα, στην Ανώτερη Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου και στη συνέχεια έκανε κινηματογραφικές και οπτικοακουστικές σπουδές στο πανεπιστήμιο Paul Valéry-Montpellier III από όπου απέκτησε το πτυχίο Maîtrise des études cinématographiques et audiovisuelles Στο ίδιο πανεπιστήμιο έγινε κάτοχος του μεταπτυχιακού διπλώματος DEA Histoire et Civilisation καθώς και διδακτορικής διατριβής. Έχει διδάξει μαθήματα κινηματογράφου στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Έχει δημοσιεύσει άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια. Μονογραφία της με τίτλο «Η Μικρασιατική καταστροφή στον κινηματογράφο» έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Δωδώνη και από τις εκδόσεις Παπαζήση μία μελέτη με τίτλο «Φιλμικές επιρροές και αναφορές-ένας κινηματογραφικός λαβύρινθος». Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στη σχέση κινηματογράφου και Ιστορίας, στην αναπαράσταση ατομικής και συλλογικής μνήμης στον κινηματογράφο και στις κινηματογραφικές τεχνικές αφήγησης του παρελθόντος.

Μαριάννα Κάλμπαρη:

Σκηνοθέτις-Θεατρική συγγραφέας-Ηθοποιός-Καθηγήτρια υποκριτικής Καλλιτεχνική διευθύντρια Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν. Απόφοιτος της δραματικής σχολής του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ –ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ και του Πανεπιστημίου της ΣΟΡΒΟΝΝΗΣ (PARIS IV SORBONNE -φιλόλογια και επικοινωνία). Στο Παρίσι σπούδασε επίσης υποκριτική στο Atelier du Théâtre des Cinquante - Ανδρέας ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ και υποκριτική-σκηνοθεσία στο CHARPENTIER ART STUDIO.

Ως σκηνοθέτις συνεργάστηκε με το ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ, το ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ και ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ, το ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, το ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, το ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ και με θεατρικούς οργανισμούς όπως: ΑΡΓΩ, BIOS, ΡΟΕΣ, ΟΛΥΜΠΟΣ κ.ά. Έχει επίσης συμμετάσχει σε όλα τα σημαντικά θερινά θεατρικά φεστιβάλ της Ελλάδας καθώς και σε θεατρικά Φεστιβάλ της Ιταλίας. Έχει σκηνοθετήσει αρχαίο δράμα (Εκκλησιάζουσες, Αριστοφάνη- Ηρώδειο 2019, Μήδεια, Ευριπίδη-Επίδαυρος 2017), κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο (Τσέχωφ- Τρεις αδερφές, Μολιέρου- Ο άναυδος σύζυγος, Μαριβώ-Το νησί των σκλάβων, Χόρβατ-Ιστορίες από το δάσος της Βιέννης, Ζενέ-Δούλες, Μάμετ-Έντμοντ (Μέγα Βραβείο Ένωσης Κριτικών Θεάτρου 2019-20), Στάιν-Δεν έχει ωραίες εικόνες, Ρίτσου-Ανώνυμη αγία, Μπάρτλετ-Love,love,love κ.ά.), όπερα («Η επιστροφή του Οδυσσέα στην πατρίδα», Μοντεβέρνι-Ηρώδειο 2020, «Ο Ορφέας στον Άδη», Όφφενμπαχ-Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης 2009, «Ο Ιούλιος Καίσαρας στην Αίγυπτο», Χαίντελ -ΜΜΜΘ 2008, «Πληγή», Γωγιού-Φεστιβάλ Αθηνών -Πειραιώς 2008) αλλά και σύγχρονα μουσικά έργα («Βικτώρ ή τα παιδιά στην εξουσία»- Βιτράκ/ μουσική Σ.Κραουνάκη 2017, «Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει»-Μοσχόπουλου /μουσική Ν. Κυπουργού 2014 κ.ά.)

Έχει γράψει τα θεατρικά έργα: «Αλμανάκ» (διάκριση Eurodram 2015- πρώτη παρουσίαση στο Θέατρο Τέχνης-σκηνοθεσία Παντελή Δεντάκη), «Βιομαγεία»

(πρώτη παρουσίαση στο Εθνικό θέατρο-σκηνοθεσία Δημήτρη Λιγνάδη), «Νέο αίμα» (θέατρο ΑΡΓΩ-δικής της σκηνοθεσία), «Μια ανάσα ακόμα» (Εθνικό Θέατρο-δική της σκηνοθεσία), «Ιστορίες για γαμοφοβικούς» (σε συνεργασία με τον Βασίλη Ραΐση Θέατρο Τέχνης-δική της σκηνοθεσία), «Τα τραίνα κοιμούνται τη νύχτα» (Πειραματικό Φεστιβάλ Τρίπολης-σκηνοθεσία Φρόσως Λύτρα). Έχει επίσης γράψει θεατρικά έργα για παιδιά και έχει κάνει μεταφράσεις θεατρικών έργων (από γαλλικά και αγγλικά) καθώς και θεατρικές διασκευές διηγημάτων που έχουν ανέβει σε δική της σκηνοθεσία αλλά και σε σκηνοθεσία άλλων από το ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ, το ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, το Κ.Θ.Β.Ε. κ.ά. Τελευταία της πρωτότυπα κείμενα αλλά και μεταφράσεις: «Ο πατέρας μου ήταν ένας πολύ θυμωμένος άνθρωπος-Υπερβολές»(Θέατρο Τέχνης 2023) «Η παρεξήγηση» Αλ. Καμύ, σκηνοθεσία Γιάννη Χουβαρδά, (Θέατρο Τέχνης 2023), «Παστρικές» («Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός 2022»), «Μαρίκα Νίνου -Σαν άστρο» σε δική της σκηνοθεσία σε συνεργασία με τον Γιάννο Περγλέκα (Θέατρο Τέχνης 2022) , «Το Γεφύρι της Άρτας και οι Λυγρές του Κάτω Κόσμου» («Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός 2021») αλλά και διασκευή για εφήβους στο Θέατρο Τέχνης (22-24), Η επανένωση της Βόρειας με τη Νότια Κορέα, Ζοέλ Πομμερά-σκηνοθεσία Νίκου Μαστοράκη (Θέατρο Τέχνης) και σκηνοθεσία Νικηφόρου Παπανδρέου (Πειραματική Σκηνή Τέχνης-Θεσσαλονίκη,) Δούλες του Ζαν Ζενέ και Έντμοντ του Ντέιβιντ Μάμετ και τα δύο σε δική της σκηνοθεσία(Θέατρο Τέχνης.)

Ως ηθοποιός συνεργάστηκε κυρίως με το ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ, το ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, τον ΤΕΧΝΟΧΩΡΟ-ΟΜΑΔΑ ΘΕΑΜΑ κ.ά. και με τους σκηνοθέτες : Γιάννη Χουβαρδά, Γιάννη Κακλέα, Διαγόρα Χρονόπουλο, Μίμη Κουγιουμτζή, Γιώργο Λαζάνη, Κώστα Καζάκο κ. ά. Στον κινηματογράφο έπαιξε σε ταινίες του Δημήτρη Αθανίτη, της Λουκίας Ρικάκη, του Βασίλη Ραΐση. Έχει διδάξει πρακτική θέατρου στο ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, στη Σχολή ΜΩΡΑΙΤΗ και στη δραματική σχολή ΠΡΑΞΗ ΕΠΤΑ. Επίσης έχει διδάξει εισαγωγή στο αρχαίο δράμα και δραματοποίηση λογοτεχνικών κειμένων στο ΙΔΡΥΜΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ. μελοδραματική στο ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ. Διδάσκει υποκριτική στη Δραματική Σχολή του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ-ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ από το 2005.

Είναι καλλιτεχνική διευθύντρια του ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ από τον Σεπτέμβριο του 2014 και διευθύντρια της ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ από το 2023.

Λαμπρινή Καρακούρη:

Η Λαμπρινή Καρακούρη σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία Τέχνης στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Συντήρηση Έργων Τέχνης και Αρχαιοτήτων στη Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών, στο ΤΕΙ Αθήνας. Κατέχει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.), στην επιστημονική περιοχή «Προστασία Μνημείων», Μεταπτυχιακό Τίτλο στον τομέα της «Διοίκησης Πολιτισμικών Μονάδων» (ΔΠΜ), του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Ε.Α.Π.) και Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης (ΜΔΕ) στη Θεωρία και Ιστορία της Τέχνης, στις γνωστικές περιοχές «Ιστορία και Θεωρία της Τέχνης και της Αρχιτεκτονικής» και «Φιλοσοφία της Τέχνης και Ανθρωπιστικές Επιστήμες», της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ). Έχει λάβει μέρος σε Πανεπιστημιακές Ανασκαφές και έχει οργανώσει το Εργαστήριο Συντήρησης Γλυπτών της Εθνικής Πινακοθήκης. Έχει διδάξει Ιστορία Τέχνης, Αρχές Συντήρησης Έργων Τέχνης και Σχεδιασμό Εκθέσεων στην Ανώτατη Σχολή Ξεναγών στη Ρόδο, στο ΤΕΙ Πάτρας και σε διάφορα ΔΙΕΚ. Από το 2004 έχει αναλάβει τη Διεύθυνση του

Παραρτήματος της Εθνικής Πινακοθήκης στο Ναύπλιο και έχει επιμεληθεί εκθέσεις ιστορικού και εικαστικού περιεχομένου, έχοντας συγγράψει τους καταλόγους των εκθέσεων.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΥΑΛΗΣ:

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Σπούδασε φιλολογία στις ΗΠΑ και στο King's College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Έχει δημοσιεύσει ποίηση, δοκίμια, μελέτες και ποιητικές μεταφράσεις. Για το θέατρο έχει μεταφράσει τις Ευτυχισμένες μέρες του Σαμουήλ Μπέκετ και τα έργα του Σαίξπηρ Ρωμαιοί και Ιουλιέτα, Βασιλιάς Αηρ, Οθέλλος, Περικλής, Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας, Άμλετ, Η Κωμωδία των παρεξηγήσεων και Μακμπέθ. Έχει συνεργαστεί στενά με τον συνθέτη Νίκο Ξυδάκη, γράφοντας μεταξύ άλλων και τους στίχους για το έργο Θρήνοι γυναικών. Ηρώιδες του Σοφοκλή (Φεστιβάλ Αθηνών, «μικρή» Επίδαυρος, 2006), το έργο Rue Lepsius. Μια μουσική προσωπογραφία του Κ. Π. Καβάφη («Σχολείο» της οδού Πειραιώς, Φεστιβάλ Αθηνών, 2008), το έργο Απόκοπος ή Σπιναλόγκα (Σπιναλόγκα, Ιούλιος 2018), και το έργο Μάρθα. Μια ιστορία από το Μεσολόγγι (Εθνική Λυρική Σκηνή, διαδικτυακά 2021). Ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί και από άλλους Έλληνες συνθέτες και συγκροτήματα (Δημήτρης Παπαδημητρίου, Γιώργος Χριστιανάκης, Διάφανα κρίνα κ.ά.). Εργάστηκε στο Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ), όπου από το 1999 ως το 2021 κατείχε τη θέση του διευθυντή. Από το 2006 διδάσκει το μάθημα της λογοτεχνίας στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Είναι επίτιμος διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2015) και έχει επίσης τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνικής Μετάφρασης για τη μετάφραση του Άμλετ (2015), με το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων (2017) και με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης (2021).

ΣΟΦΙΑ ΚΑΨΟΥΡΟΥ:

Η Σοφία Καψούρου είναι θεατρική συγγραφέας, στιχουργός, σκηνοθέτις, ηθοποιός. Είναι Απόφοιτος της Σχολής Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Ανωτέρας Δραματικής Σχολής «Ιασμος».

Έργα της: «Ερωμένες στον Καμβά», «Σούμαν», «Η Σέξτον και τα Κογιότ», «Βισκόζης», «Στράκι», «Νυφάντρες», «Σανέλ», «Auntielogue», «Γυνάντρα», «Καραϊσκάκενα, ο Θρύλος», «Σοφία. Πώς η Σοφία έγινε Βέμπο. Πώς η Βέμπο έγινε Φωνή της Ελλάδας» και τα παιδικά θεατρικά έργα «Ελαφονταίν, ο Αίσωπος αλλιώς», «Ταξίδι με το Μουσικόπτερο».

Έργα της έχουν επιλεγεί ως ακαδημαϊκό δραματουργικό υλικό μελέτης και έρευνας, έχουν μεταφραστεί - εκδοθεί σε αγγλικά και ιταλικά και έχουν επίσης παρουσιαστεί σε Διεθνή Καλλιτεχνικά Φεστιβάλ (Γιορτές Ρόκκας 2021, Napoli Teatro Festival 2019, 6ο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης και Τεχνών Grito de Mujer 2016). Ως στιχουργός συνεργάζεται με τον βραβευμένο Έλληνα συνθέτη και μουσικό παραγωγό Μίνω Μάτσα & τη Μίνος-EMI στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Ενδεικτικά: «Του Κουτρούλη ο γάμος» του Αλέξανδρου Ρίζου Ραγκαβή σε σκηνοθεσία Σμαράγδας Καρύδη, Νέο Θέατρο Κατερίνας Βασιλάκου (2019-2020) - 1ο Βραβείο Μουσικής Σύνθεσης στα Θεατρικά Βραβεία Κοινού Αθηνωράματος 2020, «Τρίτο Στεφάνι» του Κώστα Ταχτσή σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη, Θέατρο Παλλάς (2020-2021), «Βούτσεκ» του Γκέοργκ Μπύχνερ σε σκηνοθεσία Σταύρου Τσακίρη στο Θέατρο Πόλη (2022-2023) και στις ταινίες «Φαντασία» του Αλέξη Καρδαρά και «Ευτυχία» του Άγγελου Φραντζί. Έχει, επίσης, γράψει τους στίχους για το τραγούδι της τηλεοπτικής σειράς «Κομάντα και Δράκου» σε σκηνοθεσία Θοδωρή Παπαδουλάκη (MEGATV) και της βασισμένης στο βιβλίο της Βεατρίκη Σαΐας - Μαργρίζου τηλεοπτικής σειράς «Το βραχιόλι της φωτιάς» (ΕΡΤ). Έχει συνεργαστεί με σπουδαίους

Έλληνες ερμηνευτές, όπως ο Γιάννης Πάριος, ο Γιώργος Νταλάρας, η Ελεονώρα Ζουγανέλη, η Ρένα Μόρφη, ο Πάνος Μουζουράκης, ο Κώστας Τριανταφυλλίδης. Ανήκει στο εκπαιδευτικό δυναμικό της Δραματικής Σχολής «Ρίτσος» όπου διδάσκει δραματολογία και υποκριτική.

Δήμητρα Κονδυλάκη:

Η Δήμητρα Κονδυλάκη είναι δρ Συγκριτικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris IV, 2003). Έχει διδάξει, μεταξύ άλλων, «Δραματολογία παγκόσμιου & ευρωπαϊκού θεάτρου, «Δραματουργική ανάλυση νεότερων και σύγχρονων κειμένων», «Θεατρική γραφή» και «Θεατρική μετάφραση» στα Τμήματα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, καθώς και στα Μεταπτυχιακά Προγράμματα του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Εισηγήτρια στο Εργαστήριο Θεατρικής Μετάφρασης του Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδας από το 2009, έχει διατελέσει σύμβουλος ρεπερτορίου σε θέατρα και διεθνείς οργανισμούς από το Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου έως το Odéon-Théâtre de l'Europe και τη Scène Nationale d'Orléans και έχει διοργανώσει πλήθος εκδηλώσεων αφιερωμένων στη σύγχρονη δραματουργία σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο, το Ινστιτούτο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, το Βυρσοδευείο κ.ά. Μεταφράσεις της έχουν ανέβει στο Théâtre de la Ville, στο Théâtre de l'Odéon, στο Théâtre de l'Atalante στο Παρίσι, στο Φεστιβάλ της Αβινιόν, στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου κ.α. ενώ ως δραματουργός έχει υπογράψει ή συνυπογράψει σκηνικά έργα με ισχυρό αποτύπωμα: Σόνιετσα της Μαρίνας Τσβετάεβα (2006), Μάτση Χατζηλαζάρου, Σβήσε το πρόσωπό μου και ξαναρχίζουμε (2012-2013), Μαύρο χιόνι του Μιχαήλ Μπουλγκάκωφ σε σκην. Κώστα Φιλίπογλου (2016), Δωμάτια μνήμης. Περιπλάνηση στον κόσμο της Λούλας Αναγνωστάκη (Φεστιβάλ Αθηνών, 2018), Spoon River Quartet του Edgar Lee Masters (2020). Το βιβλίο της Ο θεατρικός Δημήτρης Δημητριάδης: Εξερευνώντας τη δυνατότητα του αναπάντεχου, η πρώτη μελέτη που κυκλοφόρησε διεθνώς για τον καταξιωμένο δραματουργό, ήταν υποψήφιο ως

«καλύτερο θεατρολογικό σύγγραμμα 2015» της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών (Εκδόσεις Νεφέλη). Πρόσφατα κυκλοφόρησε η δεύτερη μονογραφία της Η γλώσσα του σύγχρονου θεάτρου στον ορίζοντα της λογοτεχνίας (Εκδόσεις Νεφέλη 2022). Επιστημονικά άρθρα της και κριτικά δοκίμια για το σύγχρονο θέατρο έχουν δημοσιευτεί σε ελληνικά και ξένα βιβλία και περιοδικά.

Γεώργιος Η. Κόνδης:

Ο Γεώργιος Η. Κόνδης σπούδασε Κοινωνιολογία και Κοινωνική Ανθρωπολογία. Είναι διδάκτωρ Κοινωνικών Επιστημών του Καθολικού Πανεπιστημίου της Λουβαίν (Βέλγιο). Έχει την ανώτερη πιστοποίηση παιδαγωγικής και επιστημονικής επάρκειας της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Συμμετέχει στη σύνταξη περιοδικών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και βραβεύεται από τη Γ.Γ.Επικοινωνίας/Ενημέρωσης για την έρευνα «Ο κόσμος της εργασίας : Όψεις, Χρόνοι, Χώροι». Έχει ήδη παρουσιάσει σε Συνέδρια, Επιστημονικές Ημερίδες και περιοδικά κοινωνιολογικές και ανθρωπολογικές έρευνες καθώς και αρχειακό υλικό σε Δημόσιες Εκθέσεις. Έχει εκδώσει δώδεκα μελέτες, έναν τουριστικό οδηγό και περισσότερες από τριάντα ερευνητικές εκθέσεις και επιστημονικές ανακοινώσεις σε συνέδρια. Επί τριάντα δύο χρόνια δίδαξε στη Δευτεροβάθμια, την Εκπαίδευση Ενηλίκων και την Ανώτατη Εκπαίδευση. Εργάστηκε για τρία χρόνια στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου (Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας), δέκα χρόνια στο ΤΕΙ Καλαμάτας (Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης) και τρία

χρόνια στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (Τμήμα Παραστατικών & Ψηφιακών Τεχνών,
Τμήμα

Θεατρικών Σπουδών-ΠΜΣ «Δραματική Τέχνη και Παραστατικές Τέχνες στην Εκπαίδευση και τη Δια Βίου Μάθηση»). Μέχρι τον Ιούνιο 2019 ήταν Οργανωτικός Συντονιστής του Περιφερειακού Κέντρου Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.) Πελοποννήσου. Σήμερα ανήκει στο επιστημονικό και διδακτικό προσωπικό (Ε.ΔΙ.Π) του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών).

Ιορδάνης Κουμασίδης:

Ο Ιορδάνης Κουμασίδης είναι διδάκτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. Διδάσκει σε πανεπιστημιακό επίπεδο από το 2015 μαθήματα σχετικά με τη φιλοσοφία, τη θεωρία λογοτεχνίας και τη δημιουργική γραφή στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει δημοσιεύσει τέσσερα βιβλία και τρεις μεταφράσεις. Είναι υπεύθυνος εκδόσεων στον οίκο Κέδρος, Αθήνα.

Μαρία Κωνσταντοπούλου:

Διεύθυνση εκπαίδευσης & δημιουργικής μάθησης / director of education & creative learning. Αρχειονόμος - βιβλιοθηκονόμος, παιδαγωγός / archivist – librarian, educator. Γεννήθηκε το 1984 στην Πάτρα. Είναι απόφοιτος της σχολής Αρχειονομίας, Βιβλιοθηκονομίας & Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου (Κέρκυρα), με μεταπτυχιακό στην Πολιτισμική Πληροφορική από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου (Μυτιλήνη). Υπότροφος του ΙΚΥ για σπουδές στη σχολή Lettere e Filosofia στο Università degli studi Federico II (Naples, Italy). Από το 2004 έως το 2008 εργάστηκε σε βιβλιοθήκες (δημόσιες και ακαδημαϊκές) σε Πάτρα, Κέρκυρα, Αθήνα, Μυτιλήνη και Χίο όπως και στο Ιστορικό Αρχείο του Αιγίου. Το 2008 ανέλαβε ως υπεύθυνη της Βιβλιοθήκης Ανθός (Βιβλιοθήκη Τέχνης του ΦΟΥΓΑΡΟΥ, Ναύπλιο). Το 2015 ανέλαβε τη ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ του ΦΟΥΓΑΡΟΥ (βρεφική-παιδική-εφηβική βιβλιοθήκη) και από το 2019 έχει αναλάβει τη διεύθυνση παιδείας και δημιουργικής μάθησης στο ΦΟΥΓΑΡΟ (Χώρος Ζωής και Τέχνης). Το 2021 βραβεύτηκε για τη δράση της ως βιβλιοθηκονόμος από το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού και το Ελληνικό Τμήμα της IBBY.

Κατερίνα Κωστή:

Η Κατερίνα Κωστή είναι μέλος ΕΔΙΠ (Βαθμίδα Α) στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Το γνωστικό της αντικείμενο είναι

«Δραματική Τέχνη στην Εκπαίδευση και Παιδαγωγική του Θεάτρου». Στα ερευνητικά ενδιαφέροντά της συμπεριλαμβάνονται η δυναμική της Δραματικής Τέχνης στην Εκπαίδευση ως παιδαγωγικής μεθοδολογίας, καθώς και η κοινωνική διάσταση του Εκπαιδευτικού Δράματος για την επίτευξη της άρσης του κοινωνικού αποκλεισμού ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων όλων των ηλικιών. Στο πλαίσιο αυτό έχει εκπονήσει προγράμματα μεταξύ άλλων σε σχολικές ομάδες, σε φυλακές, σε κοινότητες Ρομά και σε ΚΑΠΗ κι έχει στο ενεργητικό της επιστημονικά άρθρα και εισηγήσεις σε συνέδρια με αντίστοιχη ερευνητική προσέγγιση. Είναι Διδάκτωρ Θεατροπαιδαγωγικής του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Η διδακτορική της διατριβή έχει ως τίτλο Η Δραματική Τέχνη στην Εκπαίδευση ως μέσο για την Καλλιέργεια Ιστορικής Ενσυναίσθησης σε μαθητές Γυμνασίου κι εντάσσεται στην επιστημονική περιοχή: «Ιστορία και Δραματική Τέχνη στην Εκπαίδευση». Στο ίδιο Πανεπιστήμιο έχει εκπονήσει μεταδιδακτορική έρευνα με τίτλο Η Δραματική Τέχνη

στην Τρίτη Ηλικία ως μέσο για την Ανάπτυξη της Ακεραιότητας του Εγώ: Έρευνα πεδίου για

την επίδραση των τεχνικών του Δράματος στους ηλικιωμένους. Από το 2001 έως το 2021 υπηρέτησε στη Δημόσια Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ως καθηγήτρια Φιλολόγος. Κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας στην εκπαίδευση ανέλαβε πρωτοβουλίες και ανταποκρίθηκε σε αιτήματα για την παιδαγωγική αναβάθμιση του σχολείου και του γενικότερου σχολικού περιβάλλοντος. Έχει διδάξει ως Πανεπιστημιακή Υπότροφος από το 2016 έως το 2017 στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, ενώ συνεργάζεται με τα μεταπτυχιακά προγράμματα Δραματική Τέχνη και Παραστατικές Τέχνες στην Εκπαίδευση και στη δια βίου Μάθηση του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Μουσειακές Σπουδές του ΕΚΠΑ.

Τριαντάφυλλος Κωτόπουλος:

Ο Τριαντάφυλλος Η. Κωτόπουλος είναι Καθηγητής «Δημιουργικής Γραφής και Νεοελληνικής Λογοτεχνίας», Διευθυντής και Επιστημονικός Υπεύθυνος του Κοινού Διαπανεπιστημιακού Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών "Δημιουργική Γραφή" (Π.Δ.Μ. - Α.Π.Θ.) και του Κοινού Διαπανεπιστημιακού Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών "Δημιουργική Γραφή" (Ε.Α.Π. - Π.Δ.Μ.) -το δεύτερο με τη μέθοδο της Ανοικτής και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευσης. Είναι πτυχιούχος και διδάκτορας νέας ελληνικής φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Το συγγραφικό του έργο και τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν τη μελέτη και τη διδακτική της Δημιουργικής Γραφής, της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και της Θεωρίας της Λογοτεχνίας. Έχει εκδώσει οκτώ (8) επιστημονικά συγγράμματα: "Μίμης Σουλιώτης, ο ποιητής των στιγμών και των λέξεων" (Gutenberg 2020), "Μιλώντας για την Τέχνη, τον Πολιτισμό, τη Δημιουργική Γραφή...με τον Θάνο Μικρούτσικο" (Πατάκης 2017), "Η Θεσσαλονίκη στο έργο των Θεσσαλονικέων πεζογράφων" (Κώδικας 2006, Επίκεντρο 2013), «Σκηνικό - Χαρακτήρες – Πλοκή» (Ιων 2011), «Τα Ετεροθαλή. Μελέτες για την Παιδική, τη Νεανική και τη Λογοτεχνία για Ενήλικες» (Ιων 2012), "Η Δημιουργική Γραφή στο Νηπιαγωγείο" (Επίκεντρο 2013), «Προσαρμογές των Αναλυτικών Προγραμμάτων για το μάθημα της Γλώσσας στο Γυμνάσιο. Διαθεματικό πλαίσιο και σχέδια διδασκαλίας» τ.Α΄. Υποστηρικτικό υλικό και τ.Β΄ (ΥΠΕΠΘ-Π.Ι. 2008). Περισσότερα από εκατό (100) άρθρα του έχουν συμπεριληφθεί σε συλλογικούς τόμους, ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά διεθνών συνεδρίων. Έχει διοργανώσει τέσσερα (4) διεθνή συνέδρια «Δημιουργικής Γραφής», έχει επιμεληθεί εκδόσεις βιβλίων και συλλογικών τόμων και έχει συμμετάσχει σε διάφορα ερευνητικά προγράμματα. Είναι μέλος πολιτιστικών φορέων και διεθνών εταιρειών, επιστημονικός υπεύθυνος του Patras World Poetry Festival και της ιστοσελίδας Culture Book, πρόεδρος της επιτροπής βραβείων ποίησης "Jean Moreas", υπεύθυνος για την έκδοση του ηλεκτρονικού περιοδικού ΛΕΞΗtaniil. Προκρίνει όμως, ανεπιφύλακτα, όλων τη συμμετοχή του ως ιδρυτικό μέλος στην πολιτιστική ομάδα του Πανελληνίου Συλλόγου Παραπληγικών - παράρτημα βόρειας Ελλάδας. Στο ενεργητικό του συμπεριλαμβάνονται πέντε (5) ποιητικές συλλογές: «Πορτολάνος» (Παρατηρητής 1999), «Εδουάρδοι και Αλφρέδοι» (Μανδραγόρας 2012), «Άνω τελείες και τέτοια» (Μανδραγόρας 2013), «Σημαδούρες» (Δίγαμμα 2015), «Οι 40, παλιές, Εκκλησιές» (Μανδραγόρας 2020) και μία (1) συλλογή διηγημάτων: «Μία νουβέλα σε 11 Μικρές και μεγάλες ιστορίες» (Γραφομηχανή 2015). Έχει συγγράψει τους στίχους (και έχουν μελοποιηθεί ποιήματά του) στο cd Γραφή Καθαρή (Μετρονόμος 2016). Έχει οργανώσει, επιμεληθεί επιστημονικά και παρουσιάσει δύο (2) τηλεοπτικές εκπομπές για την τέχνη της συγγραφής: i. «Δίγαμμα» στην EPT3 (2016-2017, 18 επεισόδια) και ii. «Γραφή Καθαρή» στην EPT2 (2019, 12 επεισόδια).

Γιάννης Λεοντάρης:

Απόφοιτος του Τμήματος φιλολογίας του Α.Π.Θ. και διδάκτωρ Συγκριτικής Γραμματολογίας

στο Πανεπιστήμιο PARIS X –NANTERRE στο αντικείμενο της συγκριτικής προσέγγισης

κινηματογράφου και λογοτεχνίας. Εργάζεται στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στη βαθμίδα του Καθηγητή, όπου διδάσκει Υποκριτική και Σκηνοθεσία. Άρθρα του και επιστημονικές εργασίες έχουν δημοσιευθεί σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους. Έχει συμμετάσχει με εισηγήσεις σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια. Από τον Ιανουάριο του 2016 μέχρι τον Μάρτιο του 2017 διετέλεσε Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

Ως σκηνοθέτης στον κινηματογράφο εργάστηκε από το 1987 μέχρι το 2003. Οι ταινίες του έχουν αποσπάσει τρεις φορές το Α' Κρατικό Βραβείο του ΥΠ.ΠΟ. Μετά το 2004 στρέφεται στην θεατρική σκηνοθεσία. Ιδρυτικό μέλος του ΘΙΑΣΟΥ ΚΑΝΙΓΚΟΥΝΤΑ (2005 -2014). Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το Θέατρο Τέχνης, τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, το Θέατρο του Νότου, το Θέατρο της Οδού Κυκλάδων, το ΚΘΒΕ, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Κοζάνης, το Φεστιβάλ Φιλίππων-Θάσου και την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης ενώ με σκηνοθεσίες του έχει συμμετάσχει στο φεστιβάλ AVIGNON OFF (2008, 2018), το Φεστιβάλ Αθηνών – Επιδαύρου, στο Théâtre de la Ville στο Παρίσι (Festival Chantiers d'Europe), στη Χαϊδελβέργη (Heidelberger Stuckemarkt Festival), στη Νέα Υόρκη, Θέατρο Wild Project (Between the Seas Festival), στο 18ο Φεστιβάλ της Ένωσης Θεάτρων της Ευρώπης στην Ρουμανία (Cluj). Έχει σκηνοθετήσει έργα των Χόφμανσταλ, Βιριπάεφ, Σέξπιρ, Καπετανάκη, Πομμερά, Μπουλγκάκοφ, Βέλτσου, Τσίρκα, Σέρμαν κ.α.

Έχει πραγματοποιήσει, μετά από πρόσκληση, θεατρικά εργαστήρια στο Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών (Δελφικές εορτές και αρχαίο δράμα, Ιούλιος 2017), το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος (2014, 2017), τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου (2016), τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του ιδρύματος Ωνάση (2010, 2013), το project Αργος-Μυκήνες Διεθνής Τόπος (2017), το Σχολείο Σκηνοθεσίας του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας (2020).

Αντώνης Λενακάκης:

Ο Αντώνης Λενακάκης είναι επίκουρος καθηγητής Θεατρικής Τέχνης και Αγωγής στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης της Παιδαγωγικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Σπούδασε Επιστήμες της Αγωγής, Πολιτισμικές Σπουδές, Κοινωνιολογία και Διαπολιτισμική Παιδαγωγική στα Πανεπιστήμια Κρήτης και Έσσεν Γερμανίας. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στο Παιχνίδι και στη Θεατροπαιδαγωγική στη Σχολή Παραστατικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Καλών Τεχνών Βερολίνου, απ' όπου έλαβε και το διδακτορικό του. Στα ερευνητικά του ενδιαφέροντα συμπεριλαμβάνονται η θεατροπαιδαγωγική θεωρία και πρακτική στην τυπική, μη τυπική και άτυπη εκπαίδευση, ενώ μελετήματά του βρίσκονται σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, σε πρακτικά συνεδρίων και σε συλλογικούς τόμους.

Στάθης Λιβαθινός

Ο Στάθης Λιβαθινός γεννήθηκε στην Αθήνα, είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Πέλου Κατσέλη. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι αριστούχος απόφοιτος του Τμήματος Θεάτρου του Κρατικού Ινστιτούτου Θεάτρου της Ρωσίας στη Μόσχα (GITIS) τόσο στην Σκηνοθεσία, όσο και στην Υποκριτική Θεάτρου. Η διπλωματική του παράσταση στο έργο του Tom Stoppard Οι Ρόζενκραντς και Γκίλντενστερν πέθαναν βραβεύτηκε με το Βραβείο Κριτικών Θεάτρου της Μόσχας και παρουσιάστηκε στο θέατρο Mayakovsky το 1990. Παρέμεινε στο ρεπερτόριο του θεάτρου μέχρι το 2001. Στα πρώτα βήματα της επαγγελματικής του καριέρας εργάστηκε ως ηθοποιός με το Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο του Μάνου Κατράκη (1981-1983). Επιστρέφοντας στην Ελλάδα από τη Ρωσία σκηνοθέτησε παραστάσεις κλασικών και σύγχρονων συγγραφέων στα σημαντικότερα θέατρα της χώρας αλλά και του εξωτερικού. Ανάμεσα στα

βραβεία που έχει λάβει είναι το βραβείο Νέων Δημιουργών από την Ένωση Κριτικών Θεάτρου το 2000 για την σκηνοθεσία του στην παράσταση Φρεναπάτη του Τόνι Κούσνερ, το βραβείο «Φώτος Πολίτης» το 2002 για τη σκηνοθεσία των παραστάσεων Οικόπεδα με θέα (Ντ. Μάμετ) και Φρεναπάτη, το βραβείο Διεθνούς Θεατρικού Ρεπερτορίου το 2009 για την παράσταση Βασιλιάς Ληρ του Ουίλιαμ Σαίξπηρ καθώς και το βραβείο «Κάρολος Κουν» σκηνοθεσίας ελληνικού έργου το 2012 για την παράσταση Ερωτόκριτος του Βιτσέντζου Κορνάρου. Στις πρόσφατες σκηνοθεσίες του συγκαταλέγεται η Ιλιάδα του Ομήρου που πραγματοποίησε διεθνή περιοδεία, οι Ικέτιδες του Ευριπίδη στο Εθνικό Θέατρο και η Αντιγόνη του Σοφοκλή στο θέατρο Bulandra στη Ρουμανία. Από τον Απρίλιο του 2015 έως τον Αύγουστο του 2019 διετέλεσε Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου. Στη διάρκεια της θητείας του ίδρυσε το πρώτο κρατικό Τμήμα Σκηνοθεσίας τριετούς φοίτησης, ικανοποιώντας ένα αίτημα δεκαετιών και εστίασε στην ανανέωση δομών και υποδομών του οργανισμού αναπτύσσοντας παράλληλα με τις παραγωγές ένα ευρύ πρόγραμμα κοινωνικών και εκπαιδευτικών δράσεων. Τον Σεπτέμβριο του 2019 ψηφίστηκε ως ανεξάρτητο μέλος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης (UTE).

Από το 2001 έως το 2007 διετέλεσε Καλλιτεχνικός Υπεύθυνος της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου επί Διευθύνσεως Νίκου Κούρκουλου. Σε αυτό το πλαίσιο το 2001 ίδρυσε το Εργαστήριο Σκηνοθεσίας και Υποκριτικής Θεάτρου στο Εθνικό Θέατρο. Το πρόγραμμα ξεκίνησε να αποδίδει επιτυχημένους «καρπούς» το 2004 όταν αποφοίτησαν οι πρώτοι πέντε νέοι σκηνοθέτες, οι πτυχιακές σκηνοθεσίες των οποίων εντάχθηκαν στο ρεπερτόριο του Εθνικού Θεάτρου τη θεατρική σεζόν 2004-2005. Από το 1995 έως το 1999 δίδαξε στη σχολή Καζάκου μία τάξη ηθοποιών, την οποία και οδήγησε στη διπλωματική της παράσταση το 1999 (Δωδέκατη Νύχτα). Έχει διδάξει Σκηνοθεσία και Υποκριτική κατόπιν προσκλήσεως μεταξύ άλλων στο Τμήμα Μεταπτυχιακών Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Harvard στην Βοστώνη των Η.Π.Α., (2001-2003), στο Shanghai Arts Academy (2017), στο Yale University (2018) καθώς και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών (1997 – 1999). Εισηγητής στα Workshops Υποκριτικής στο Κέντρο Αρχαίου Δράματος στην Αθήνα (1991-1993 και 1997 – 2000), μετά από πρόσκληση της Ασπασίας Παπαθανασίου.

Κώστας Μάγος

Ο Κώστας Μάγος είναι καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με γνωστικό αντικείμενο τη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Το διδακτικό του έργο εστιάζει στη θεωρία και πράξη της διαχείρισης της ετερότητας στη σχολική τάξη, στην τυπική και άτυπη εκπαίδευση μελών ευάλωτων ομάδων, καθώς και στη συμβολή διαφορετικών μορφών Τέχνης στην ανάπτυξη διαπολιτισμικής ικανότητας και ενσυναίσθησης. Έχει διδάξει μαθήματα σε προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, καθώς σε σημαντικό αριθμό σεμιναρίων επιμόρφωσης εκπαιδευτικών τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, ενώ έχει συνεργασθεί στην πραγματοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και δράσεων με πολλά σχολεία, δομές μεταναστών και προσφύγων και άλλους φορείς. Το ερευνητικό του έργο περιλαμβάνει έρευνες για τη σχολική συμπερίληψη μαθητών/τριών με μη

κυρίαρχη εθνοπολιτισμική ταυτότητα, για τη δημιουργία εκπαιδευτικού υλικού, καθώς και για τη συμβολή της λογοτεχνίας, της δημιουργικής γραφής και των καλλιτεχνικών δράσεων στη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Έχει δημοσιεύσει ένα σημαντικό αριθμό άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους με θέματα που αφορούν στο ευρύτερο πεδίο της διαχείρισης της ετερότητας και της διαπολιτισμικής παιδαγωγικής, ενώ είναι συγγραφέας παιδικών βιβλίων για την αποδοχή της διαφορετικότητας και την ενσυναίσθηση.

Νίκος Μαθιουδάκης

Ο Νίκος Μαθιουδάκης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Ηράκλειο της Κρήτης. Είναι διδάκτορας υφολογίας και ασχολείται κυρίως με θέματα γλώσσας και λογοτεχνίας. Σπούδασε φιλολογία με ειδίκευση στη νεοελληνική λογοτεχνία και εκπόνησε τη διδακτορική διατριβή του στον τομέα της γλωσσολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Έχει συνεργαστεί ως επισκέπτης καθηγητής με το Πανεπιστήμιο της Γρανάδας (Ισπανία), το Πανεπιστημιακό Κολέγιο ΛΟΓΟΣ (Αλβανία), το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, καθώς και με το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Νικόλαος Μάμαλης:

Ο Νικόλαος Μάμαλης είναι απόφοιτος του Τμήματος Θετικών Επιστημών του ΕΚΠΑ (1983), σπούδασε στο Ελληνικό Ωδείο απ' όπου έλαβε δίπλωμα πιάνου, πτυχίο ακορντεόν, πτυχία Ανώτερων Θεωρητικών στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris I) συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές, παράλληλα συνέχισε σπουδές πιάνου στην École Normal de Musique de Paris, παρακολούθησε σεμινάρια στο GRM, και το IRCAM, ενώ ολοκλήρωσε διδακτορική διατριβή πάνω σε ζητήματα της μουσικής του 20ου αιώνα: πιο συγκεκριμένα διερεύνησε τη συμβολή του ακουστικού χώρου στη μουσική σύνθεση, ενώ πρότεινε μια νέα θεωρητική προσέγγιση και ταξινόμηση των έργων που αξιοποιούν τη χωρική παράμετρο ως λειτουργικό συστατικό της σύγχρονης σύνθεσης. Παράλληλα, ο Κος Μάμαλης, στα ενδιαφέροντα του, εντράφησε σε ζητήματα σύνδεσης μουσικής με το θέατρο καθώς και ζητήματα ιστορίας και αισθητικής της όπερας ` διετέλεσε υπεύθυνος ερευνητικής ομάδας που συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο και το Ινστιτούτο Επεξεργασίας Λόγου για τη συγκέντρωση, ψηφιοποίηση και τεκμηρίωση των μουσικών χειρογράφων των θεατρικών παραστάσεων του Κρατικού Οργανισμού (2007-2012). Έχει διδάξει προπτυχιακά μαθήματα και σεμινάρια Μουσικολογίας και μουσικής για το θέατρο στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης (1994-2000), στο Πανεπιστήμιο Πατρών (2001-2009) και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (2002-2017)· από το 2018 διδάσκει στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου ως Ε.Ε.Π., μαθήματα που σχετίζονται με την όπερα, τη μουσική για θεατρικές παραστάσεις, ενώ παράλληλα συνεχίζει τις ερευνητικές του δραστηριότητες γύρω από ζητήματα θεατρικής μουσικής, όπερας και σύγχρονης μουσικής.

Αναστάσιος Μαραγιάννης

Ο Καθηγητής Αναστάσιος Μαραγιάννης είναι διεθνώς αναγνωρισμένος ακαδημαϊκός, ερευνητής και σχεδιαστής με εξειδίκευση στον συμπεριληπτικό σχεδιασμό, τη δημιουργική

εκπαίδευση, τις πολιτιστικές και δημιουργικές βιομηχανίες και την καινοτομία. Είναι Principal Fellow της Advance HE (PFHEA), Fellow της Royal Society of Arts (FRSA) και έχει διατελέσει ανώτατο ακαδημαϊκό στέλεχος και επικεφαλής ακαδημαϊκών μονάδων σε κορυφαία πανεπιστήμια του Ηνωμένου Βασιλείου, μεταξύ των οποίων το University for the Creative Arts, το University of Greenwich και το University of Westminster.

Η έρευνα και η επαγγελματική του δραστηριότητα επικεντρώνονται στη συμπερίληψη, τον συμμετοχικό σχεδιασμό, τη βιωσιμότητα, την καινοτομία και τον μετασχηματισμό της δημιουργικής εκπαίδευσης. Έχει ηγηθεί διεθνών ερευνητικών και αναπτυξιακών έργων μεγάλης κλίμακας που συνδέουν την ακαδημαϊκή έρευνα με τη δημόσια πολιτική, τις δημιουργικές βιομηχανίες και την κοινωνική αλλαγή. Η συμβολή του στον χώρο του συμπεριληπτικού σχεδιασμού αποτυπώθηκε στην επιτυχημένη μελέτη αντίκτυπου του REF2021 “Diversity and Inclusivity by Design”, η οποία ανέδειξε τον κοινωνικό, πολιτιστικό και οικονομικό αντίκτυπο της έρευνάς του στο Ηνωμένο Βασίλειο και διεθνώς.

Παράλληλα, αναπτύσσει πρακτική και καλλιτεχνική έρευνα μέσα από εκθέσεις, συμμετοχικά έργα και διεπιστημονικές πρωτοβουλίες που αξιοποιούν την τεχνητή νοημοσύνη, τις ψηφιακές τεχνολογίες και τον σχεδιασμό ως εργαλεία κοινωνικού διαλόγου και πολιτισμικής καινοτομίας. Το πρόσφατο ερευνητικό και εκθεσιακό του έργο Invisible Citizens: Synthetic Identities in the Age of AI διερευνά ζητήματα ταυτότητας, διαφορετικότητας και κοινωνικής αορατότητας μέσα από συνθετικά πορτρέτα και συμμετοχικές μεθοδολογίες σχεδιασμού, αναδεικνύοντας τον ρόλο της δημιουργικής πρακτικής στην αντιμετώπιση σύγχρονων κοινωνικών προκλήσεων.

Το έργο του εστιάζει ιδιαίτερα στη διασύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με τις πολιτιστικές και δημιουργικές βιομηχανίες, προωθώντας νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων, πολιτιστικών οργανισμών, δημιουργικών επαγγελματιών και κοινωνικών φορέων. Μέσα από την έρευνα, τη διδασκαλία και τη στρατηγική ηγεσία του, υποστηρίζει την ανάπτυξη ενός οικοσυστήματος όπου η δημιουργικότητα, η καινοτομία και ο πολιτισμός λειτουργούν ως μοχλοί κοινωνικής συνοχής, οικονομικής ανάπτυξης και βιώσιμου μετασχηματισμού.

Έχει διατελέσει Επισκέπτης Καθηγητής στο Politecnico di Milano, στο University of Advancing Technology, Arizona και στο World University of Design της Ινδίας, ενώ σήμερα υπηρετεί ως Εξωτερικός Εξεταστής στο Bahrain Polytechnic. Παράλληλα, συμμετέχει ως αξιολογητής ερευνητικών προγραμμάτων και εκπαιδευτικής αριστείας, εξωτερικός εξεταστής διδακτορικών διατριβών και μέλος διεθνών επιστημονικών επιτροπών.

Το έργο του έχει παρουσιαστεί διεθνώς και έχει τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις, ενώ τα ερευνητικά και συγγραφικά του ενδιαφέροντα εστιάζουν στη δημιουργική ηγεσία, τον συμπεριληπτικό σχεδιασμό, την τεχνητή νοημοσύνη στις δημιουργικές πρακτικές και τη διασύνδεση πολιτισμού, κοινωνίας και καινοτομίας.

Μιχαήλ Μαρμαρινός

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Βιολογία, Υποκριτική και Θέατρο. Το 1983-4 ίδρυσε το σχήμα «διπλούς Έρωτες, εταιρεία Θεάτρου» και αμέσως μετά την πρώτη του παράσταση επιχορηγήθηκε από το ΥΠ.Π.Ο. Μέσα από μια αδιάκοπη σειρά εσωτερικών διαμορφώσεων και

μεταμορφώσεων, το σχήμα μετονομάστηκε σε “Theseum Ensemble” Σήμερα προτιμά να σημειώνει γιατί έχει κάνει αυτές τις παραστάσεις, τι τον ενδιέφερε σ’ αυτές ή τίνος πράγματος αποτελούν απλώς παραδείγματα, χειρονομίες ή δράσεις.

Η δουλειά του διατρέχεται από δύο επίμονες παραδοχές:

α) Θέατρο είναι η τέχνη πάνω στην ιστορία των ανθρώπων.

β) Δεν υπάρχει στιγμή στην καθημερινότητα που να μην είναι θέατρο μόλις υπάρξει το κατάλληλο βλέμμα.

Τα τελευταία χρόνια μέσα από τις παραστάσεις του, τον απασχολούν φανερά πια, τρία ζητήματα:

I. Έλκεται ανέκαθεν από τις Συναθροίσεις. Αυτός ο Τροπισμός των ανθρώπων προς τις συναθροίσεις, άρχισε να τον απασχολεί ως έννοια του Χορού από τη στιγμή που ήρθε σε επαφή με την αρχαία ελληνική τραγωδία, σαν μια αρχαία δομή που παράγει σύγχρονες μορφές τόσο μέσα στην θεατρικότητα όσο και μέσα στην καθημερινότητα, Μια δομή με εξαιρετικές ιδιότητες, μια δομή ικανή να παράγει θέατρο, κείμενο, χάος, ιστορικότητα, πολιτική. Μια δομή / μηχανήμα του σύγχρονου βλέμματος.

Διαλέξεις, σεμινάρια, εργαστήρια, ασκήσεις και ομιλίες για τον Χορό σαν έννοια και δομή της πραγματικής ζωής, του μοντέρνου και κλασικού δράματος (Αθήνα, Δελφοί, Βερολίνο, Θεσσαλονίκη, Λος Άντζελες, Μόντρεαλ, Σεούλ, Βαρσοβία, Μόσχα, Τιφλίδα, Τόκυο)

II. Με ποιους τρόπους ένα Υποκείμενο – το σώμα ενός πολίτη μέσα από την ιδιότητα του ηθοποιού- μπορεί να εξωθεί τον εαυτό του σε σημείο να παγιδευτεί μέσα στην πραγματικότητα, μεσ’ στο Τυχαίο – σαν μέθοδος υποκριτικής διαδικασίας – μετατρέποντας έτσι τον εαυτό του σε ιστορική μαρτυρία / «ντοκουμέντο».

Εδώ η Βιολογία – όπως και η συνάντησή του με τον Alexander Lowen και την Βιοενεργειακή Ανάλυση από το 1990 – έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο.

Έχει διευθύνει εργαστήρια πάνω στην Βιοενέργεια σαν μέθοδο εκπαίδευσης του ηθοποιού, στην Ελλάδα και σε διεθνή συνέδρια του Διεθνούς Ινστιτούτου Βιοενεργειακής Ανάλυσης (Αθήνα κατ’ επανάληψη, Λειψία, Καράκας, Κοπεγχάγη, Θεσσαλονίκη, Φλωρεντία, Ούμπρια-Ιταλία).

III. Τέλος, εκείνοι οι τρόποι και οι στιγμές της καθημερινότητας, οι ασήμαντες και συμπτωματικές, που μπορούν να «δηλητηριάζουν» την θεατρικότητα, σπρώχνοντας την βίαια προς την ποίηση, το χάπενινγκ, την περφόρμανς, το ντοκουμέντο.

Αυτού του είδους η τακτική γραφής, ικανή να παράγει κείμενο, συνιστά αυτό που συνηθίζει να ονομάζει Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΩΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ.ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΘΕ ΘΕΩΡΗΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Παραστάσεις του έχουν ανεβεί – ενώ άλλες παράλληλα έχουν ταξιδέψει σε διεθνή φεστιβάλ – εκτός από την Ελλάδα, σε : Αυστρία, Βέλγιο, Βενεζουέλα, Γαλλία, Γερμανία, Γεωργία, Ελβετία, Ιαπωνία, Ισπανία, Ιταλία, Κίνα, Κορέα, Ολλανδία, Πολωνία, Ρωσία, Σερβία.

Από το 2005 έως το 2009 διετέλεσε πρόεδρος του Ελληνικού τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου Unesco ITI .

Έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Πατρών, Ναυπλίου και Θεσσαλονίκης.

Επίκουρος καθηγητής στη σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Από το 1997 υπό την διεύθυνση του το “Theseum Ensemble” έχει αποκτήσει μια νέα στέγη στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας, το «Θησεϊον - ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ», μια παλιά αποθήκη διαμορφωμένη σε ένα Διεθνές Κέντρο για την Παράσταση των Τεχνών, προσφερόμενο για συνεργασίες και παρουσιάσεις σχημάτων ή μεμονωμένων καλλιτεχνών από όλη την Ευρώπη ή και αλλού. Μερικοί από τους συνεργάτες, που έχουν προσκληθεί για να εργαστούν εδώ είναι ο σκηνοθέτης και συνθέτης Heiner Goebbels, το Bidt Theatre της Δανίας, η Γερμανική Θεατρική ομάδα Rimini Protokoll, ο σκωτσέζος σκηνοθέτης Andrew Mac Kinnon, η το θέατρο VeenFabriek του ολλανδού σκηνοθέτη Paul Koek κ.α.

Από το 2020 ορίζεται ως ο Γενικός Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το 2023 που είναι η Ελευσίνια : 2023 ELLEVSIIS European Capital of Culture.

Ιωάννα Μενδρινού:

Είναι απόφοιτος του Τμήματος Νηπιαγωγών, κάτοχος του μεταπτυχιακού διπλώματος σπουδών «Διδακτική Γλώσσας – Λογοτεχνία – Θέατρο και Εκπαίδευση» και διδάκτωρ θεατρολογίας με ειδίκευση στο θέατρο για ανήλικους θεατές του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει εργαστεί από το 1992 ως νηπιαγωγός, εκπαιδεύτρια ενηλίκων και θεατροπαιδαγωγός και από το 2018 ως Υπεύθυνη Αγωγής Υγείας και Πολιτιστικών Θεμάτων της Διεύθυνσης α/βάθμιας Εκπαίδευσης Δ' Αθήνας. Έχει διδάξει στο Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική Ηλικία του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδας και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου ως ακαδημαϊκή υπότροφος, και σε Δ.Ι.Ε.Κ., μαθήματα παιδαγωγικής του θεάτρου, θεατρικό παιχνίδι και κουκλοθέατρο. Σήμερα υπηρετεί ως Σύμβουλος Εκπαίδευσης κλ. ΠΕ60-Νηπιαγωγών στη Διεύθυνση α/βάθμιας Εκπαίδευσης Δ' Αθήνας. Τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στα πεδία θέατρο για ανήλικους θεατές, θέατρο στην εκπαίδευση, σύγχρονη νεοελληνική και παγκόσμια δραματουργία. Στο συγγραφικό της έργο περιλαμβάνονται δύο μονογραφίες (Bedtolt Brecht. Η Ποιητική της αποστασιοποίησης, εκδ. Όταν 2021; Με την αυλαία ανοιχτή. Το παιδί, το παιχνίδι και το θέατρο, 2011), θεατρικές διασκευές και λογοτεχνικά έργα για παιδιά (B. Brecht. Ο κύκλος με την κιμωλία, εκδ. Σοκόλη, 2023; Χ. Κ. Άντερσεν. Το Έλατο, εκδ. Σοκόλη, 2022; Νάνι νάνι και Ντούζα πούνι, σειρά Ο Γιαννάκης της Αγγελίνας της κυρίας πελαργίνας, εκδ. Παρισιάνου, 2023; Πράσινοι σκύλοι - Φούξια γατιά, εκδ. Ατραπός, 2005), δημοσιευμένες επιστημονικές μελέτες και άρθρα σε συλλογικούς τόμους, πρακτικά ελληνικών και διεθνών συνεδρίων και περιοδικών, εκπόνηση εγκεκριμένων από το ΥΠΑΙΘ εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα οποία αξιοποιείται η δραματική τέχνη στην εκπαίδευση. Συντονίζει βιωματικά θεατροπαιδαγωγικά εργαστήρια, επιμελείται και σκηνοθετεί θεατρικές παραστάσεις για παιδιά, εφήβους και ενήλικες.

Γιάννης Μόσχος:

Ο Γιάννης Μόσχος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1971. Είναι διδάκτωρ Θεατρολογίας του Τμήματος Θεάτρου του Α.Π.Θ. (2012). Πτυχιούχος του Τμήματος Θεάτρου (1997) και της Φαρμακευτικής Σχολής του Α.Π.Θ. (1993). Από το 2002 έως σήμερα έχει σκηνοθετήσει –και μεταφράσει– διάφορα έργα του ελληνικού και παγκόσμιου δραματολογίου, συνεργαζόμενος με το Εθνικό Θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., το Φεστιβάλ Αθηνών, το Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν, το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, το Θέατρο του Νότου (Θέατρο Αμόρε), τη Μικρή Πόρτα της Ξένιας Καλογεροπούλου, την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» κ.ά. Το διδακτικό του έργο περιλαμβάνει τη διδασκαλία μαθημάτων σκηνοθεσίας, υποκριτικής και δραματολογίας σε πανεπιστημιακά ιδρύματα και δραματικές σχολές (Τμήμα Θεάτρου Α.Π.Θ., Τμήμα Θεατρικών

Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών, Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου, Δραματική Σχολή Δήμου Αγίας Βαρβάρας, Δραματική Σχολή Εμπρός-Θεατροεργαστήριον). Ως θεατρολόγος ειδικεύεται στη σύγχρονη ελληνική θεατρική ιστορία, έχει δημοσιεύσει άρθρα και έχει πραγματοποιήσει ομιλίες για την παρουσία του Ίψεν στην Ελλάδα –που ήταν και το αντικείμενο της διατριβής του–, όσο και για άλλα ζητήματα της πρόσφατης θεατρικής ιστορίας. Κυκλοφορεί το βιβλίο του: Ο Ερρίκος Ίψεν στην ελληνική σκηνή. Από τους ‘Βρικόλακες’ του 1894 στις αναζητήσεις της εποχής μας (Αμολγός, Αθήνα 2016).

Ειρήνη Μουντράκη:

Η Ειρήνη Μουντράκη είναι απόφοιτος, κάτοχος μεταπτυχιακού και αριστούχος διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε επίσης Ιταλική Τέχνη και Γλώσσα στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνο ως υπότροφος. Είναι υπεύθυνη Δραματολογίου, Βιβλιοθήκης, Αρχείου και Διεθνών Σχέσεων στο Εθνικό Θέατρο. Ως δραματολόγος έχει συνεργαστεί με σημαντικούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες. Δημιουργός του Greek Play Project (GPP), της πλατφόρμας για τη μελέτη, ενίσχυση και προώθηση του σύγχρονου ελληνικού έργου (greek-theatre.gr) με την οποία οργανώνει ετησίως και το Greek Play Project New York. Από το 2000 συνεργάστηκε σταθερά ως θεατρικός κριτικός στα περιοδικά ANTI, highlights, MONO και σποραδικά σε άλλα. Έχει επιμεληθεί δεκάδες θεατρικά προγράμματα ενώ κείμενα και μελέτες της έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά, εφημερίδες, συλλογικούς τόμους και προγράμματα. Υπήρξε υπεύθυνη του προγράμματος «Χαρτογράφηση της σύγχρονης θεατρικής πραγματικότητας στην Ελλάδα» για το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού και μέλος του Εργαστηρίου Θεατρολογικής Έρευνας και Τεκμηρίωσης «Πυθαγόρας» του ΤΘΣ του ΕΚΠΑ. Συμμετείχε στο International Visitors Leadership Program στις ΗΠΑ με θέμα

«Promoting Social Change Through the Arts» προσκεκλημένη από το United States Department of State – Bureau of Educational and Cultural Affairs (2013). Μέλος σε πολλές επιτροπές θεάτρου (Φεστιβάλ, Γνωμοδοτικές επιτροπές επιχορηγήσεων ΥΠΟΑ, Διαγωνισμούς θεατρικών έργων, Βραβεία Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών Κριτικών & Βραβείο Κουν, Σύστημα Αθήνα του ΙΤΙ, κλπ). Είναι Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ένωσης Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών. Βιβλία της: Carlo Goldoni. Η ζωή, το έργο του και η πρόσληψή του στην Ελλάδα (Αιγόκερως, 2019), Εντός, Εκτός και Επί τα Αυτά. (Αιγόκερως, 2020), Η δυναμική του ελληνικού λόγου στο θέατρο (Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, 2020), Κάρλο Γκολντόνι Το καινούργιο σπίτι (Εθνικό Θέατρο, 2019). Υπεύθυνη της σειράς «Δραματουργία» (σύγχρονοι Έλληνες συγγραφείς, Αιγόκερως).

Αθανάσιος Μπλέσιος:

Ο Αθανάσιος Μπλέσιος είναι Καθηγητής του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Υπήρξε απόφοιτος του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Σορβόνης (Paris IV). Σπούδασε Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εκπόνησε διδακτορική διατριβή στη Σορβόνη με ένα θέμα του νεοελληνικού θεάτρου. Συγκεκριμένα ασχολήθηκε με το ελληνικό θέατρο των ιδεών του τέλους του 19ου αιώνα και των πρώτων δεκαετιών του 20ού. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταδιδακτορική έρευνα στο Νεοελληνικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών ασχολούμενος με την εθνική, κοινωνική και πολιτική διάσταση των έργων της ελληνικής λογοτεχνίας από τα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι το 1930. Στις αρχές του 21ου αιώνα δίδαξε για τρία εξάμηνα νεοελληνικό θέατρο στο Τμήμα

Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών και κατά την επόμενη δεκαετία δίδαξε νεοελληνικό θέατρο και νεοελληνική λογοτεχνία στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα του

Τμήματος Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εκτός από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, διδάσκει και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Διορίστηκε στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου ως Λέκτωρ στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών το 2005 και τελικά Τακτικός Καθηγητής το 2021. Υπήρξε Αναπληρωτής Κοσμήτωρ της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου από το 2018 έως το 2019. Από τον Ιούνιο του 2021 είναι Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών. Διδάσκει ελληνικό και ευρωπαϊκό θέατρο σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο. Έχει πάρει μέρος, ως επόπτης και ως μέλος, σε τριμελείς και επταμελείς επιτροπές κατά την εκπόνηση και υποστήριξη διδακτορικών διατριβών στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ενώ υπήρξε μέλος εκλεκτορικών και τριμελών επιτροπής κρίσης για διάφορες προκηρυχθείσες θέσεις θεατρολογίας σε αρκετά ελληνικά Πανεπιστήμια (Πανεπιστήμια Πελοποννήσου, Κρήτης, Πατρών, Δυτικής Αττικής και ΕΚΠΑ). Ερευνητικά ασχολείται με το νεοελληνικό θέατρο και με τη νεοελληνική φιλολογία. Έχει δημοσιεύσει δεκάδες μελέτες σε ελληνική και γαλλική γλώσσα σε επιστημονικά περιοδικά, Πρακτικά Συνεδρίων και συλλογικούς τόμους, ενώ έχει πάρει μέρος σε πολλά Συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με ανακοινώσεις σε ελληνικά, αγγλικά και γαλλικά. Υπήρξε επιμελητής της έκδοσης προς τιμήν του Θεάτρου

«Στοά» (2011), μετά από τη Δημερίδα που πραγματοποιήθηκε στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου το 2007, και συνεπιμελητής (μαζί με τη Σ. Βουδούρη) του 2ου τεύχους του περιοδικού του Τμήματος Θεάτρου Πόλις το 2016. Έχει εκδώσει επτά βιβλία στην ελληνική και στη γαλλική γλώσσα στα αντικείμενα της ειδικότητάς του, όπως: Μελέτες νεοελληνικής δραματολογίας. Από τον Χορτάτη έως τον Καμπανέλλη, Παπαζήσης, Αθήνα 2007 (β' έκδοση 2011), 485 (473) σελ., Κράτος, Κοινωνία και Έθνος στη νεοελληνική λογοτεχνία. Από τη δεκαετία του 1890 ως το 1930, Σοκόλης, Αθήνα 2008, 406 σελ., Το θεατρικό έργο του Δ. Κ. Βυζάντιου, Παπαζήσης, Αθήνα 2010, 487 σελ., *Besoins alimentaires, festivité et communication dans la dramaturgie grecque du 20ème et du 21ème siècle*, Editions Universitaires Européennes, Saarbrücken, Allemagne (Γερμανία) 2016, 80 σελ., *Le "théâtre d' idées" en Grèce de 1895 à 1922* (Το «θέατρο των ιδεών» στην Ελλάδα από το 1895 έως το 1922). Βιβλιοθήκη Σ. Σαριπόλου 134, Φιλοσοφική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα 2019, 546 σελ., Μελέτες κρητικού θεάτρου και κρητικής λογοτεχνίας, Παπαζήσης, Αθήνα 2020, 463 σελ., Αρχαίοι μύθοι στη νεοελληνική δραματουργία. Τρωικός κύκλος- Θηβαϊκός κύκλος, Γρηγόρης, Αθήνα 2021, 504 σελ.

Χρίστος Ι. Παπαδόπουλος:

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1964. Πτυχιούχος Παιδαγωγικών με σπουδές στη Θεολογία, μετεκπαιδεύτηκε στην Ειδική Αγωγή, στη διδασκαλία των Ελληνικών ως Ξένης Γλώσσας και στη Διοίκηση Πο-λιτιστικών Μονάδων και κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο στη Δημιουργική Γραφή. Μιλάει Αγγλικά και Α-ραβικά. Από το 2007 ζει στο Κάιρο και εργάζεται ως Διευθυντής του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Καΐρου. Συμμετείχε σε διεθνή συνέδρια ως εισηγητής (2ο Διεθνές συνέδριο για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στον αραβικό κόσμο, 2008, 1ο Διεθνές συνέδριο για τη Δημιουργική γραφή 2013) ως μέλος της οργανωτικής επιτροπής (Διεθνή λογοτεχνικά συμπόσια Καβάφεια 2011,2013,2017.2019 κ.α). Ποιή-ματα, διηγήματα, άρθρα και μεταφράσεις του έχουν δημοσιευθεί σε έντυπα και ηλεκτρονικά περιο-δικά. Έχει τιμηθεί με λογοτεχνικά βραβεία κι έχει λάβει τιμητικές διακρίσεις από την Ένωση Λογοτε-χνών Αλεξάνδρειας Αιγύπτου και το Πανεπιστήμιο Αλ Αζχαρ του Καΐρου, στο οποίο δίδαξε την Ελ-ληνική Γλώσσα για δύο ακαδημαϊκά έτη. Εμφανίστηκε ως στιχουργός στην ελληνική δισκογραφία το 1993 κι έχουν δισκογραφηθεί έκτοτε πε-ρισσότεροι απο 150 στίχοι του σε συνεργασία με γνωστούς Έλληνες συνθέτες και ερμηνευτές. Έχει εκ-δώσει τρία βιβλία απο τις Εκδόσεις Μικρής Αρκτου,το βιβλίο cd “Το φτερό του δράκου”, (13 μουσικά παραμύθια σε μουσική Δημήτρη Μαρκατόπουλου,με

ερμηνευτές, Μάριο Φραγκούλη, Αλκηστη Πρω-τοψάλτη, Σόνια Θεοδορίδου, Αφροδίτη Μάνου, Γιώργη Χριστοδούλου, Γιώργο Περρή κ.α)

το 2010 , το αλληγορικό παραμύθι “Το παραμύθι της τετράγωνης λογικής” το 2013, την ποιητική συλλογή “Η γλώσσα της φυγής” το 2016. Το 2018 εξέδωσε στο Κάιρο την ποιητική συλλογή “Ευθυμία” .Το 2019 εκδόθηκε απο τις Εκδόσεις Οδός Πανός το βιβλίο cd “Κέντρο περιθαλψης άγριων ζώων” , ένας κύκλος τραγουδιών σε δικούς του στίχους, σε μουσική του Ζαχαρία Καρούνη με ερμηνευτές τον συνθέτη, την Ηρώ Σαΐα,την Γιώτα Γιάννα και τον Χρήστο Γεροντίδη.

Ιωάννα Παπαδοπούλου:

Η Ιωάννα Παπαδοπούλου σπούδασε Κλασική Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές της (με ειδίκευση στην Κλασική Φιλολογία) στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου εκπόνησε και τη διδακτορική διατριβή της με αντικείμενο το αρχαίο δράμα. Εν συνεχεία προχώρησε σε μεταδιδακτορική έρευνα που ολοκληρώθηκε με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών στο τμήμα Μεθοδολογίας, Ιστορίας και Θεωρίας της Επιστήμης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με αντικείμενο τα αρχαία αινίγματα. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις της εστιάζονται στο αρχαίο ελληνικό (αττικό) Δράμα (Τραγωδία, Αρχαία και Νέα Κωμωδία, κυρίως Αισχύλος και Αριστοφάνης) και το ρωμαϊκό δράμα (Πλάυτος, Τερέντιος, Σενέκας)· παράλληλα ασχολείται με την Αρχαία Ελληνική Μετρική και Μουσική, την Αρχαία Γεωγραφία (Πανσανίας, Στράβων) και την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση (εφαρμογή στη διδασκαλία του αττικού και ρωμαϊκού δράματος και θεάτρου) με δημοσιεύσεις και σε αυτά τα αντικείμενα.

Η μονογραφία της «Οι Αντιφωνίες στα Χορικά του Αισχύλου» (Αθήνα 2006) έχει βραβευτεί από την Ακαδημία Αθηνών. Από τον Δεκέμβριο του 2019 ανήκει ως (μόνιμη) Επίκουρος Καθηγήτρια, με γνωστικό αντικείμενο «Κλασική Φιλολογία», στο Διδακτικό και Ερευνητικό Προσωπικό του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών. Εργάστηκε ως Λέκτορας Λατινικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης (Μ. Βρετανία) και στο παρελθόν είχε διδάξει στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Το 2006 εξελέγη Λέκτορας στο Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας του Δημοκriteίου Πανεπιστημίου Θράκης, το 2013 Επίκουρος Καθηγήτρια και το 2016 μονιμοποιήθηκε στην ίδια θέση. Από το 2002 ανήκει στο Συνεργαζόμενο Εκπαιδευτικό Προσωπικό του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και έχει διδάξει σε προπτυχιακό επίπεδο στο Πρόγραμμα Σπουδών «Ελληνικός Πολιτισμός» (Θεματική Ενότητα «Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο»), ενώ από το 2018 διδάσκει στο Διδρυματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών («Δημιουργική Γραφή»). Επίσης, είναι υπεύθυνη της επιστημονικής σειράς «Αρχαίο Θέατρο» των εκδόσεων «Μεταίχμιο» και, από το 2016, μέλος της Οργανωτικής και της Επιστημονικής Επιτροπής και διδάσκουσα στο Θερινό Σχολείο «Το αρχαίο δράμα ως παραστατική τέχνη» (Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας-Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης). Είναι κριτής και μέλος της συντακτικής επιτροπής διεθνών περιοδικών για τον πολιτισμό και το θέατρο. Έχει συνεργαστεί, ως επιστημονική σύμβουλος, σε θεατρικές παραστάσεις και στη συγγραφή θεατρικών έργων.

Τζίνα Πετροπούλου:

Η Τζίνα Πετροπούλου είναι κάτοχος πτυχίου Κλασσικών Σπουδών (B.A.) & Masters Κλασσικών Σπουδών (M.A.) από το Université de Montréal, και Πτυχίου Κινηματογραφικών Σπουδών από το Université de Montréal, με ειδίκευση στην έρευνα & σκηνοθεσία εκπαιδευτικού ντοκιμαντέρ.

Κομβικά σημεία κινηματογραφικής πορείας: 2014-σήμερα Καλλιτεχνική Διευθύντρια του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Πελοποννήσου 2013-2014 Καλλιτεχνική Διεύθυνση του 1ου Πανόραματος Ντοκιμαντέρ Καλαμάτας 1996 - 2000 Διευθύντρια τμήματος κινηματογραφικών παραγωγών του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού όπου υλοποίησε τα παρακάτω ντοκιμαντέρ σε δική της ιδέα, έρευνα και διεύθυνση παραγωγής Μίλητος... Μία πόλις σε τέσσερις διαστάσεις. (30')

1ο Βραβείο αρχαιολογικού ντοκιμαντέρ. Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαιολογικού Ντοκιμαντέρ Αμιένης. Σκηνοθεσία Ανδρέας Κουμπούρας

Μικρά Ασία... Αναζητώντας όσα δεν έσβησε ο χρόνος. 4 ημίωρα & το κερί που δεν σβήνει...στα χνάρια τον Χριστιανισμού της Μικράς Ασίας (30') Ιστορικό ντοκιμαντέρ Σκηνοθεσία Δημ. Λουκόπουλος

Παιδιά είμαστε τότε... οι Μικρασιάτες θυμούνται. (75') Ιστορικό ντοκιμαντέρ Σκηνοθεσία Πλούταρχος Καιτατζής.

Οστρακα της Μαύρης Θάλασσας ...Ο ελληνισμός της Βουλγαρίας (68').Ιστορικό - ανθρωπολογικό ντοκιμαντέρ. Σκηνοθεσία Άρης Φωτιάδης.

Θαλάσσιοι δρόμοι...Κύπρος (57'). Ιστορικό. Σκηνοθεσία Δημήτρης Λουκόπουλος. Τα λιμάνια της πορφύρας...Λίβανος (56').Αρχαιολογικό. Σκηνοθεσία Βίκυ Πεζίρη.

Επιλεκτική Φιλμογραφία ως παραγωγός:

«Dourgouti town» Ντοκιμαντέρ Σκηνοθεσία Δημ. Μπαβέλλας σε εξέλιξη

« Η μητέρα του σταθμού» Ντοκιμαντέρ Σκηνοθεσία Κωστούλα Τωμαδάκη 2022

«Η αναζήτηση της Λώρας Ντυράντ». Μυθοπλασία . Σκηνοθεσία Δημ. Μπαβέλλας 2020

South East European (SEE) Cinema Network 2017Co-ProductionAward

«Runaway day» μυθοπλασία . Σκηνοθεσία Δημ. Μπαβέλλας 2013

Grand Festival Award Foreign Feature -Alphaville Awardat the 23rd Annual Berkeley Video & Film Festival 2014Best DirectingatThe Gulf of Naples Independent Film Festival 2015Best Screenplay Awardat Festival Montevì

Αναστασία Ρεβή

Η Αναστασία Ρεβή είναι καλλιτεχνική διευθύντρια του Theatre Lab Company, μιας διεθνούς, βραβευμένης θεατρικής ομάδας με έδρα το Λονδίνο. Είναι επίσης η γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του φιλανθρωπικού ιδρύματος Theatre Lab Company. Έχει λάβει πολλές διακρίσεις ενώ είχε την τιμή να προταθεί, μεταξύ των 5 φιναλίστ, για τα Greek International Women Awards (Λονδίνο, Δεκέμβριος 2017) και μεταξύ των 3 φιναλίστ για το βραβείο Γυναίκα της Χρονιάς στην Ελλάδα (Αθήνα, Μάρτιος 2017). Το 2016 έλαβε το Βραβείο Καλύτερης Θεατρικής Σκηνοθεσίας της Ελλάδας για τον Μάκβεθ του Σαίξπηρ (Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Νοέμβριος 2016) και το Βραβείο EXALIPTRON για τη

συνολική καριέρα της στο θέατρο (Αθήνα, Απρίλιος 2016). Το 2009 ήταν υποψήφια για το Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Θεατρικού Σκηνοθέτη στην Ελλάδα.

Η ομάδα της έχει λάβει το βραβείο OFFCOMM Commendation το 2019 και το βραβείο Most Innovative International Theatre Production Company UK στα Global Entertainment Awards το 2018. Η ομάδα της έχει επίσης επιλεγεί ως Coup de Coeur του Φεστιβάλ της Αβινιόν το 2014 στην Αβινιόν της Γαλλίας, ενώ το 2007 προτάθηκε για τα βραβεία Total Theatre του Φεστιβάλ του Εδιμβούργου. Το 1997 η ομάδα έλαβε το βραβείο του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού.

Έχει σκηνοθετήσει έναν τεράστιο αριθμό θεατρικών παραγωγών στο Λονδίνο, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ από το 2015 συνεργάζεται με τη θεατρική ομάδα Praxis Theatre Group του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Έχει εργαστεί ως συντονίστρια εργαστηρίων, ραδιοφωνική παραγωγός, διερμηνέας, μεταφράστρια θεατρικών έργων και λογοτεχνίας και ως παραγωγός θεατρικών φεστιβάλ. Έχει εργαστεί στην εκπαίδευση, έχει διοργανώσει φεστιβάλ τέχνης, αναγνώσεις και παρουσιάσεις βιβλίων στο Λονδίνο και την Οξφόρδη, ενώ παράλληλα έχει συνεργαστεί με μεγάλο αριθμό ανεξάρτητων καλλιτεχνών, όπως συνθέτες, ποιητές, φωτογράφους, σχεδιαστές, κινηματογραφιστές, καλλιτέχνες σκηνικών εγκαταστάσεων και έχει προσκληθεί να δώσει διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Το τρέχον έργο της επικεντρώνεται στον φεμινισμό και έχει προσκληθεί ως συντονίστρια εργαστηρίων με θέμα τη χειραφέτηση των γυναικών.

Βασιλική Ράπτη:

Η Βασιλική Ράπτη είναι Δρ. Συγκριτικής Φιλολογίας με ειδίκευση στο θέατρο του Πανεπιστημίου Ουάσινγκτον του Σάιντ Λούις των ΗΠΑ, Ιδρύτρια και Συνδιευθύντρια του ερευνητικού σεμιναρίου Ludics (Η Ποιητική του Παιχνιδιού) του Κέντρου Ανθρωπιστικών Σπουδών του Παν. Harvard, Ιδρύτρια του Advanced Training in Greek Poetry Translation and Performance Workshop (Εργαστήριο Μετάφρασης και Επιτέλεσης Ελληνικής Ποίησης), εκδότρια του περιοδικού Journal of Civic Media του Κολλεγίου Έμερσον (Emerson College) και ιδρύτρια/συντονίστρια/επιμελήτρια εκθέσεων και συνεδρίων της καινότομου ερευνητικής ομάδας Citizen TALES Commons (Translators - Artists- Ludics Learners-Explorers-Storytellers). Επίσης είναι συγγραφέας, ποιήτρια, επιμελήτρια εκδόσεων, διερμηνέας, μεταφράστρια με έντονη δράση στον τομέα των εκδόσεων στα ελληνικά, αγγλικά και γαλλικά.

Αίνα Ρόζη

Πτυχιούχος του τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (1988), κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου του Πανεπιστημίου του Έσσεξ (M.A. in Literature, Drama, 1989), κάτοχος Μεταπτυχιακού τίτλου του Βρετανικού Ανοιχτού Πανεπιστημίου (M.A. in Popular Culture, 2000) και Διδάκτωρ Θεατρολογίας του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (1996). Είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει συνεργαστεί ως ΣΕΠ στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο και έχει διδάξει στο Διαπανεπιστημιακό Διατμηματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Τεχνολογίες της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας για την Εκπαίδευση», Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει δώσει διαλέξεις στο πλαίσιο του Διεθνούς Θερινού Πανεπιστημίου «Ελληνική Γλώσσα, Πολιτισμός & M.M.E.», που διοργανώνει το

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Σχολή Επιστημών Αγωγής Π.Τ.Ν. (2016, 2017, 2018, 2019).

Υπότροφος (Olympia Fellow) του Προγράμματος Συγκριτικών Πολιτισμικών Σπουδών στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Harvard (2014). Τα διδακτικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα στρέφονται γύρω από τις σύγχρονες τάσεις της ευρωπαϊκής και ελληνικής δραματουργίας, τη θεωρία και την ερμηνεία του θεάτρου και του πολιτισμού του 20ού αιώνα και ειδικότερα τα μοντέλα ανάλυσης που προέρχονται από διαφορετικά πεδία της θεωρητικής κριτικής (ψυχανάλυση, πολιτισμικές σπουδές, φεμινιστική και μετααποικιακή θεωρία).

Ελίνα Ροϊνιώτη:

Η Ελίνα Ροϊνιώτη είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Παν.Πελοποννήσου. Είναι κοινωνιολόγος, με ειδικότητα στις τεχνολογίες εμφύθισης και σύμβουλος σε εταιρείες βιντεοπαιχνιδιών στην Ευρώπη, για το Kickstarter. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στην Κοινωνική και Πολιτική Θεωρία και διδακτορικού διπλώματος στον πεδίο της ψηφιακής κοινωνιολογίας (διαδικτυακά παιχνίδια και ψηφιακή κουλτούρα) από το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Την περίοδο 2020-2022 πραγματοποίησε την μεταδιδακτορική της έρευνα στο Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου, με θέμα τη μελέτη της ελληνικής κοινότητας ανάπτυξης βιντεοπαιχνιδιών, για την οποία έλαβε υποτροφία από το ΙΚΥ. Σε ακαδημαϊκό επίπεδο, έχει συνεργαστεί με διάφορα πανεπιστήμια και εκπαιδευτικά ιδρύματα: ως επιστημονικός συνεργάτης στο Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού (ΕΜΠΟ) του Παντείου Πανεπιστημίου (2016-2021), ως προσκεκλημένη εισηγήτρια στο ΠΜΣ Ψηφιακές Μεθόδους για τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες, του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (2020-2022), ως διαπιστευμένη εισηγήτρια στη ΒΑΚΑΛΟ Art & Design (2020-2023), ως ακαδημαϊκή υπότροφος στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (2019-2020) και στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (2022- σήμερα), ως εισηγήτρια στο ΠΜΣ Ανάπτυξης βιντεοπαιχνιδιών και Πολυμεσικών Εφαρμογών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (2022- σήμερα). Έχει συμμετάσχει σε εθνικά και διεθνή φεστιβάλ παιχνιδιών ως σχεδιάστρια παιχνιδιών και έχει συνεργαστεί με πολιτιστικούς οργανισμούς για την ανάπτυξη ψηφιακών και υβριδικών παιχνιδιών και διαδραστικών εφαρμογών (Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, Ίδρυμα Ευγενίδου) και εκπαιδευτικών εργαστηρίων (Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού-Αλεξάνδρεια, Innovathens, Ίδρυμα Κακογιάννη κτλ). Είναι editor-in-chief του συλλογικού τόμου «Ψηφιακά Παιχνίδια: Φιλοσοφικές, κοινωνικές και πολιτισμικές αναζητήσεις» (εκδ.Οασις) και συν-συγγραφέας του βιβλίου «Ψηφιακά Παιχνίδια και Μάθηση» (Κάλλιπος, 2023).

Μαρία Σικιτάνο:

Η Μαρία Σικιτάνο είναι αριστούχος του τμήματος θεατρικών σπουδών του πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Το 2015 ανακηρύχτηκε Υπότροφος του Κοινωφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση για μεταπτυχιακές σπουδές στη σημειωτική, στο πανεπιστήμιο της Μπολόνιας, τις οποίες ολοκλήρωσε το 2018. Από το 2022 είναι υποψήφια διδάκτορας του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του πανεπιστημίου Πελοποννήσου με θέμα: «Η Εργαστηριακότητα στην Ευρωπαϊκή Πρωτοπορία και οι Μεταγραφές της στη Σύγχρονη Θεατρική Πρακτική: η Περίπτωση της Ομάδας Σημείο Μηδέν» με επιβλέπουσα την καθηγήτρια Αγγελική Σπυροπούλου. Από το 2014 συνεργάζεται ως θεατρολόγος με τον Σάββα Στρούμπο και την ομάδα *Σημείο Μηδέν*. Οι δημοσιεύσεις της περιλαμβάνουν τα δοκίμια: «Εμείς: η Δυστοπία Ενός Ιδανικού Κόσμου» (στο Γιεβγκιένι Ζαμιάτιν, *Εμείς*, Νεφέλη, 2015), «Βσέβολοντ Μέγερχολντ, Ο Μεγάλος Επαναστάτης του Θεάτρου», (*Μαρξιστική Σκέψη*, τ. 29, Τόπος, 2019-2020), «Προς μια Ερευνητική Διάσταση του Θεάτρου», (*Αισχύλος, Πέρσες*, Κοβάλλιο, 2022),

«Μελετώντας την Εργαστηριακή Διάσταση του Θεάτρου», (*Θεατρογραφίες*, τ. 27, *Δωδώνη*, 2022), «Ο Αρνητικός Ρεαλισμός του Τσέχωφ και ο *Γλάρος* από την Ομάδα *Σημείο Μηδέν*» (Νεφέλη, 2023), «Ο Ίψεν και η Τραγωδία στο Κατώφλι του Εικοστού Αιώνα» (Τόπος, 2023) κ.ά. Είναι επίσης μεταφράστρια και συγγραφέας εκτενούς εισαγωγής στο βιβλίο Βσέβολοντ Μέγερχολντ: Για το Θέατρο (2021), το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Τόπος. Τη θεατρική σεζόν 2023-2024 συνεργάστηκε ως δραματολόγος με τον Θεόδωρο Τερζόπουλο και το θέατρο *Άττις* για την παράσταση *Ορέστεια* στο πλαίσιο του φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου.

Νατάσα Σιουζουλή

Η Νατάσα Σιουζουλή είναι επίκουρη καθηγήτρια Ευρωπαϊκής Θεατρολογίας και Επιτέλεσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Παν/μίου Πελοποννήσου. Μεταξύ του 2008 και του 2019 υπήρξε επιστημονική συνεργάτιδα του Ινστιτούτο Θεατρικών Σπουδών στο Freie Universität του Βερολίνου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την ανάλυση και ερμηνεία της παράστασης, τη σχέση δραματικού κειμένου και παράστασης, την ηθική διατύπωση της αισθητικής, την πολιτική του θεσμού. Τα πιο πρόσφατα βιβλία της: Έννοιες και Όροι από το Πεδίο των Σπουδών των Παραστατικών Τεχνών. Ένας Οδηγός (εκδ. Γκόνι, 2025), *Ethical Militancy: The Workings of Aesthetics* (Neofelis, Berlin, 2022).

Αγγελική Σπυροπούλου:

Η Αγγελική Σπυροπούλου είναι Καθηγήτρια της Νεότερης Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας και Θεωρίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Από το 2014 είναι Ερευνητικός Εταίρος (Research Fellow) του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (School of Advanced Study), όπου διευθύνει ερευνητικό σεμινάριο με τίτλο 'Comparative Modernisms'. Πτυχιούχος Αγγλικής και Ελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, κάτοχος Μεταπτυχιακού (MA) στην Κριτική θεωρία και διδακτορικού τίτλου (PhD) από το

Πανεπιστήμιο του Sussex με συγκριτική ειδίκευση στην Virginia Woolf και τον Walter Benjamin στο πλαίσιο της φιλοσοφίας της ιστορίας και της νεωτερικότητας. Δίδαξε ‘αγγλική λογοτεχνία’ και ‘θεωρία πολιτισμού’ στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ‘ευρωπαϊκή λογοτεχνία’ επί σειρά ετών στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο Σε μεταπτυχιακό επίπεδο έχει διδάξει ‘θεωρία θεάτρου’ στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, και ‘Θεωρία και δημιουργική γραφή’ στο ΕΑΠ. Στο εξωτερικό έχει πραγματοποιήσει διαλέξεις και μεταπτυχιακά σεμινάρια στα πανεπιστήμια: Université Paris VII, University of London-Goldsmiths, στο Paris College of Art, Πανεπιστήμιο της Ρώμης-Sapienza, School of Advanced Study-Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, Paris III-Nouvelle Sorbonne, Istituto del Teatro (Βαρκελώνη), το Πανεπιστήμιο Bogazici, Accademia di Belli Arti (Βενετία), την Ακαδημία Θεάτρου Πράγας και το London South Bank University. Οι εργασίες της αφορούν την ευρωπαϊκή και τη συγκριτική λογοτεχνία, την κριτική θεωρία, φιλοσοφικές προσεγγίσεις της λογοτεχνίας, ιστορία-μοντερνισμό-νεωτερικότητα. Στα βιβλία της συμπεριλαμβάνονται τα εξής: Virginia Woolf, Modernity and History: Constellations with Walter Benjamin (Palgrave-Macmillan), Βάλτερ Μπένγιαμιν: Εικόνες και μύθοι της νεωτερικότητας (επιμ., Εκδ. Αλεξάνδρεια), Σύγχρονη ελληνική πεζογραφία (συνεπιμ. Εκδ. Αλεξάνδρεια), Culture Agonistes: Debating Culture, Rereading Texts (συνεπιμ. Peter Lang), Αναπαραστάσεις της Θηλυκότητας (επιμ. Εκδ. IET), Τόποι του μοντέρνου: ευρωπαϊκή λογοτεχνία και νεωτερικότητα (υπό έκδοση, εκδ. Αλεξάνδρεια, και Historical Modernisms: Time, History and Modernist Aesthetics (εκδ. Bloomsbury) που συνεπιμελήθηκε με τον Jean-Michel Rabaté, Καθηγητή του Παν. Pennsylvania. Έχει, επίσης, συνεπιμεληθεί επιστημονικά τεύχη των περιοδικών European Journal of English Studies, Θεάτρου Πόλις, Synthesis και έχει δημοσιεύσει στα περιοδικά Interdisciplinary Literary Studies, Σύγκρισις, Αξιολογικά, Ποίηση, Études britanniques contemporaines κ.ά. Πρόσφατες εργασίες της για τον μοντερνισμό συμπεριλαμβάνονται στους τόμους, 1922: Literature, Culture, Politics (Cambridge University Press), Sentencing Orlando (Edinburgh University Press), και The Edinburgh Dictionary of Modernism, μεταξύ άλλων. Υπήρξε τακτική συνεργάτις του ενθέτου ‘Βιβλιοθήκη’ της Ελευθεροτυπίας έως το 2009.

A. E. (Alicia) Stallings

Η Α. Ε. (Alicia) Stallings είναι Καθηγήτρια Ποίησης στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Μεγάλωσε στο Decatur της Τζόρτζια και σπούδασε Κλασικές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Τζόρτζια και στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Οι ποιητικές της συλλογές περιλαμβάνουν το Like (2018), φιναλίστ για το Βραβείο Πούλιτζερ· το Olives (2012), το οποίο προτάθηκε για το National Book Critics Circle Award· το Harax (2006)· και το Archaic Smile (1999), που τιμήθηκε με το Richard Wilbur Award και ήταν φιναλίστ τόσο για τη σειρά Yale Younger Poets όσο και για το Walt Whitman Award. Ποιήματά της έχουν συμπεριληφθεί στις ανθολογίες The Best American Poetry των ετών 1994, 2000, 2015, 2016 και 2017, ενώ είναι τακτική συνεργάτις των περιοδικών Poetry και Times Literary Supplement. Η ποίησή της διακρίνεται για την ευρηματικότητα, το πνεύμα και τη δεξιοτεχνική αξιοποίηση κλασικών αναφορών και μορφών, με στόχο τον φωτισμό της σύγχρονης ζωής. Σε συνεντεύξεις της έχει αναφερθεί συχνά στην επίδραση των αρχαίων συγγραφέων στο έργο της: «Οι αρχαίοι με δίδαξαν πώς να ακούγομαι σύγχρονη», έχει δηλώσει στο περιοδικό Forbes. «Μου έδειξαν ότι η τεχνική δεν είναι αντίπαλος της αμεσότητας, αλλά το εργαλείο της». Η πιο πρόσφατη έμμετρη μετάφρασή της είναι το ψευδο-ομηρικό έργο Η μάχη των βατράχων και των ποντικών (The Battle Between the Frogs and the Mice, 2019), σε εικονογραφημένη έκδοση από τις εκδόσεις Paul Dry Books, ενώ η πιο πρόσφατη ποιητική της έκδοση είναι η επιλογή ποιημάτων This Afterlife (2022, FSG). Έχει τιμηθεί με υποτροφίες από τα ιδρύματα Guggenheim και MacArthur. Ζει στην Αθήνα με τον σύζυγό της, δημοσιογράφο John Psaropoulos.

Αλέξανδρος Ι. Στάνας:

Σύμβουλος Πολιτιστικής Πολιτικής & Διαχείρισης. Σπούδασε Οργάνωση & Διοίκηση Επιχειρήσεων στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. και έχει Master στην Πολιτιστική Διαχείριση από το City University του Λονδίνου. Ασχολήθηκε με την εκπόνηση και εφαρμογή πολιτιστικών πολιτικών, ως σύμβουλος ή στέλεχος σε διάφορους φορείς, και την οργάνωση πολιτιστικών γεγονότων, με έμφαση στα εικαστικά. Στο ενεργητικό του συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η διεθνής έκθεση Outlook στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας, η αναδρομική έκθεση των Gilbert & George στην Αθήνα, ελληνικές συμμετοχές σε διεθνείς διοργανώσεις (όπως η Μπιενάλε της Βενετίας), η διοργάνωση εκθέσεων, φεστιβάλ, συνεδρίων για τον πολιτισμό και η επιμέλεια εκδόσεων. Μέχρι το 2009 ήταν ο σύμβουλος έκδοσης του πολιτιστικού περιοδικού highlights. Ήταν διευθυντής της Εταιρίας για την Προώθηση των Τεχνών & του Πολιτισμού - D.art έως το 2012 και γενικός διευθυντής της ART-ATHINA από το 2009 έως το 2011, σύμβουλος οργάνωσης πολιτιστικών δράσεων στο Δήμο Φιλοθέης – Ψυχικού και σύμβουλος στο Schwarz Foundation για τη δημιουργία και λειτουργία του Art Space Pythagorion στη Σάμο. Από το 2013 έως το 2016 ήταν γενικός διευθυντής στο ΦΟΥΓΑΡΟ. Το 2017 ήταν ο project director του Summer Nostos Festival στο ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ. Είναι διευθυντής της συλλογής σύγχρονης τέχνης FKPCOLLECTION και εκτελεστικός σύμβουλος του Ιδρύματος Schwarz. Αρθρογραφεί στο THE ART NEWSPAPER GREECE για την αγορά της τέχνης και την οικονομία του πολιτισμού. Διδάσκει Πολιτιστική Πολιτική & Διαχείριση σε ακαδημαϊκά

ιδρύματα και σεμινάρια, ενώ συμμετέχει σε συνέδρια για τη Δημιουργική & Πολιτιστική Οικονομία.

Σάββας Στρούμπος:

Ο Σάββας Στρούμπος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1979. Από το 2003 συνεργάζεται με το **Θέατρο Άττις** και τον Θόδωρο Τερζόπουλο και από το 2008 με την **Ομάδα Σημείο Μηδέν**.

Με την **Ομάδα Σημείο Μηδέν** σκηνοθέτησε τις παραστάσεις:

“Στη Σωφρονιστική Αποικία” του Φραντς Κάφκα (2009), “Όπως Σας Αρέσει” του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (2010), “Οι Δίκαιοι” του Αλμπέρ Καμύ (2011), “Η Μεταμόρφωση” του Φραντς Κάφκα (2012), “Βούτσεκ” του Γκέοργκ Μπύχνερ (2013), “Στη Σωφρονιστική Αποικία” του Φραντς Κάφκα (2014), “Εμείς” του Γιεβγκιένι Ζαμιάτιν (2015), “Η Αποστολή” του Χάινερ Μύλλερ (2016), “Τρωάς” του Δημήτρη Δημητριάδη (2017), “Θραύσματα από τον Κάφκα” του Γκιόργκι Κούρταγκ (2018), “Περιμένοντας τον Γκοντό” του Σάμιουελ Μπέκετ (2018), “Αντιγόνη” του Σοφοκλή (2019), “Ευτυχισμένες Μέρες” του Σάμιουελ Μπέκετ (2020), “Αναφορά για μια Ακαδημία” του Φραντς Κάφκα (2021), “Πέρσες” του Αισχύλου (2022), “Όχι Εγώ” του Σάμιουελ Μπέκετ (2023), “Ο Γλάρος” του Άντον Τσέχοφ (2023).

Κατερίνα Σχινά:

Η Κατερίνα Σχινά (1956) σπούδασε νομικά στην Αθήνα και μουσική (ανώτερα θεωρητικά, πιάνο) στο Εθνικό Ωδείο και πλάι στον Αλέξανδρο Αινιάν. Εργάστηκε ως μουσικοκριτικός, κριτικός βιβλίου και επιφυλλιογράφος σε εφημερίδες (Αυγή, Καθημερινή, Ελευθεροτυπία, Τα Νέα), σε περιοδικά (Το τέταρτο, The Book's Journal, Ο αναγνώστης), στο ραδιόφωνο (Β' και Γ' Πρόγραμμα), στην τηλεόραση (Βιβλιόραμα, Βιβλία στο Κουτί, ΕΡΤ) και συνεργάζεται με την Εθνική Λυρική Σκηνή από το 1986. Δίδαξε πολιτιστικό ρεπορτάζ στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (1995-2004) και λογοτεχνική μετάφραση στο ΕΚΕΜΕΛ (2002-2011). Σήμερα είναι σύμβουλος έκδοσης στο περιοδικό The Books' Journal, εργάζεται στην προεδρία της Δημοκρατίας και μεταφράζει. Το 1997 βραβεύτηκε από την Ελληνική Εταιρεία Μεταφραστών Λογοτεχνίας για τη μετάφραση του μυθιστορήματος της Toni Morrison *Γαλάζια μάτια* και το 2008 από το περιοδικό Gourmet της Ελευθεροτυπίας για τη μετάφραση των *Γαστριμαργικών Αναλέκτων* του Ben Schott (2008). Έχει γράψει τα βιβλία *Όπερες του κόσμου*, *Καλή και ανάποδη. Ο πολιτισμός του πλεκτού*, που πήρε το 2014 το Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου, *Τα μυστικά του συρταριού, η τέχνη και οι τεχνίτες της ημερολογιακής γραφής*, και το βιβλίο για παιδιά *Ατρόμητα κορίτσια* το οποίο συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο White Ravens της Internationale Jugendbibliothek το 2018.

Όλγα Ταξίδου:

Η Όλγα Ταξίδου είναι Ομότιμη Καθηγήτρια Δράματος και Παραστατικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου (University of Edinburgh) και Επισκέπτρια Καθηγήτρια Ελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης (NYU). Είναι επίσης μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Θερινού Σχολείου των Πανεπιστημίων της Σκωτίας και του AHRC Peer Review College. Αφού ολοκλήρωσε το διδακτορικό της στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου με διάκριση, η Όλγα Ταξίδου διετέλεσε λέκτορας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Έξετερ (University of Exeter) για τρία χρόνια, πριν επιστρέψει στο Εδιμβούργο το 1995. Η σημαντική συμβολή της στον τομέα του Θεάτρου και των Παραστατικών Σπουδών, εκτός από την ερευνητική της δραστηριότητα, περιλαμβάνει διασκευές ελληνικών τραγωδιών στα αγγλικά, και κυρίως την Μήδεια και τις Βάκχες του Ευρυπίδη, μερικές από τις οποίες έχουν παρουσιαστεί σε φεστιβάλ και αίθουσες θεάτρου διεθνώς με πολύ γνωστές θεατρικές ομάδες, όπως η ομάδα Lee Breuer- Mabou Mines Theater στην Νέα Υόρκη. Έχει συνεργαστεί επίσης με το διεθνές Φεστιβάλ Εδιμβούργου και έχει συμβάλει σημαντικά στην δημιουργία μεταπτυχιακού προγράμματος θεατρικών σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται κυρίως στους τομείς της Ιστορίας του Θεάτρου και των Παραστατικών Σπουδών, με έμφαση στον μοντερνισμό. Έχει δημοσιεύσει έναν σημαντικό αριθμό μελετών για έργο του Έντουαρντ Γκόρντον Κρέιγκ (Edward Gordon Craig) και τη σχέση μεταξύ του αγγλόφωνου μοντερνισμού και της ιστορικής πρωτοπορίας. Η έρευνά της εστιάζει επίσης στη σχέση μεταξύ του μοντερνιστικού πειραματισμού και της παράδοσης, συγκεκριμένα του κλασικισμού και του ελληνισμού. Στα βιβλία της συμπεριλαμβάνονται τα εξής: *Modernism: An Anthology of Sources and Documents* (1998), σε συνεπιμέλεια με τη Βασιλική Κολοκοτρώνη και την Τζέιν Γκόλντμαν, *Modernism: a Dictionary*, σε συνεπιμέλεια με τη Βασιλική Κολοκοτρώνη, *Modernism and Performance: Jarry to Brecht* (2007), *Tragedy, Modernity and Mourning* (2004) και *Greek Tragedy and Modernist Performance* το οποίο προέκυψε μέσα από μια σειρά διαλέξεων που έδωσε στο πλαίσιο της σειράς Senior Visiting Scholars του Ιδρύματος Ωνάση το 2010-11. Το βιβλίο που ετοιμάζει, αφορά την θεωρία φύλου και ειδικά της μητρότητας στην τραγωδία. Έχει επιμεληθεί, επίσης, πολλούς συλλογικούς τόμους για τον μοντερνισμό, και πιο πρόσφατα για την συμβολή της Ισαντόρα Ντάνκαν στον σύγχρονο χορό. Πιο πρόσφατη δραματουργική της δουλειά αποτελεί η κινηματογραφική απόδοση της Ορέστειας σε 6 επεισόδια στις ΗΠΑ σε συνεργασία με την σεναριογράφο Rita Mickenberg.

Πρόδρομος Τσινικόρης

Ο Πρόδρομος Τσινικόρης εργάζεται ως σκηνοθέτης, δραματουργός και ηθοποιός. Γεννήθηκε το 1981 στο Βούπερταλ από Έλληνες γονείς μετανάστες και μετακόμισε στη Θεσσαλονίκη το 1999, όπου και αποφοίτησε από το Τμήμα Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Για 3 χρόνια ήταν ηθοποιός της "Πειραματικής Σκηνής της Τέχνης. Τον Μάιο του 2008 είχε προσκληθεί στο Internationales Forum του Theatertreffen στο Βερολίνο. Το 2009 μετακόμισε στην Αθήνα, όπου συνεργάστηκε μ.ά. ως ηθοποιός με τον Ντίμιτερ Γκότσεφ (Πέρσες, Εθνικό Θέατρο) και ως βοηθός σκηνοθέτη και ερευνητής με τους Rimini Protokoll (Προμηθέας στην Αθήνα).

Μαζί με τον Ανέστη Αζά, έχει γράψει και σκηνοθετήσει τις εξής παραστάσεις που ανήκουν στο είδος του θεατρικού ντοκιμαντέρ: *Ταξίδι με τρένο* (Φεστιβάλ Αθηνών, 2011), *Επίδαυρος - ένα ντοκιμαντέρ* (Φεστιβάλ Αθηνών, 2012), *Τηλέμαχος: should I stay or should I go?* (Ballhaus Naunynstraße, Βερολίνο και Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα, 2013), *Utopia in progress* (Θέατρο Νέων της Κωνσταντίας, Γερμανία και Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, 2014), *Geblieden um zu gehen* (Μαξίμ Γκόρκι Θέατρο του Βερολίνου, 2015) και *Καθαρή*

Πόλη (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση και Muenchner Kammerspiele, 2016).

Ο Πρόδρομος Τσινικόρης και ο Ανέστης Αζάς συνυπογράφουν και σκηνοθετούν από κοινού παραστάσεις από το 2011. Οι παραστάσεις τους αυτές περιστρέφονται γύρω από κοινωνικοπολιτικά θέματα όπως είναι, μεταξύ άλλων, η μετανάστευση και το προσφυγικό, η άνοδος της ακροδεξιάς και η έννοια της ελληνικότητας, η κατάσταση των αστέγων και ο μαζικός τουρισμός, η ιδιωτικοποίηση δημόσιων οργανισμών, όπως οι ελληνικοί σιδηρόδρομοι. Για το Φεστιβάλ Αθηνών σκηνοθέτησε το 2015 ένα audio walk στο κέντρο της Αθήνας με πρωταγωνιστές άστεγους συμπολίτες μας, με τον τίτλο Στη μέση του δρόμου. Τον Μάιο του 2015 ήταν μέλος της δραματουργικής ομάδος και υπεύθυνος έρευνας για το X APARTMENTS (σύλληψη: Matthias Lilienthal), που πραγματοποιήθηκε σε διαμερίσματα Αθηναίων πολιτών σε παραγωγή της Στέγης. Ως δραματουργός συνεργάστηκε επίσης με την Lola Arias, τους Ana Vujanović και Saša Asentić, τον Dries Verhoeven, τον Paul Preciado στο πλαίσιο των "Exercises of freedom" για την Documenta 14 στην Αθήνα και τους "influx artist collective" (Κορίνα Βασιλειάδου και Χάρη Πεχλιβανίδη) στις παραστάσεις "Ορυχείο Ίψεν: ένας εχθρός του λαού συναντάει το λαό" και "Πεδίο βολής (Αγριόπαπιες)". Από τον Οκτώβριο του 2015 έως τον Σεπτέμβριο του 2019, σε συνεργασία με τον Ανέστη Αζά, διατέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής της Πειραματικής Σκηνης [-1] του Εθνικού Θεάτρου στην Αθήνα. Από το 2020 συνεπιμελείται το πρόγραμμα του Διεθνούς Φεστιβάλ Δάσους για το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος στη Θεσσαλονίκη.

Ο Πρόδρομος Τσινικόρης είναι συμμετέχων των προγραμμάτων Critical Practices του Onassis AiR 2019-20 και Tailor-made Fellowships 2022-23.

Τσίγλη-Μπουασσοννά Άννα

Η Άννα Τσίγλη-Μπουασσοννά είναι κάτοχος πτυχίου του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών και μεταπτυχιακού τίτλου στις Παραστασιακές Σπουδές του The Royal Central School of Speech and Drama (Υποτροφία Στάη). Εκπόνησε διδακτορική διατριβή στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (Υποτροφία Έρευνας Ηράκλειτος). Το ακαδημαϊκό έτος 2017-18 παρακολούθησε το πρόγραμμα CAS Παραστασιακές Τέχνες στο Ινστιτούτο Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Βέρνης. Από το 2005 διδάσκει σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με γνωστικό αντικείμενο: «Σκηνοθεσία και Θεατρική Πρακτική». Δίδαξε επίσης στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Θεατρικών Σπουδών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου και στο The Royal Central School of Speech and Drama, σε δραματικές σχολές, σε κέντρα θεραπείας και απεξάρτησης, σε σχολεία και σε θεατρικά εργαστήρια στην Ελλάδα, στην Κύπρο, στην Δανία, στην Ελβετία και στην Αγγλία. Συμμετείχε σε φεστιβάλ, σε συνέδρια και σε ευρωπαϊκά ερευνητικά και εργαστηριακά προγράμματα, σε επιτροπές αξιολόγησης στην Ελλάδα και το εξωτερικό και διαθέτει δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους, πρακτικά συνεδρίων. Επινόησε και σκηνοθέτησε θεατρικές παραστάσεις, performances, videoart, events και happenings. Ως δραματολόγος και σκηνοθέτης έχει συνεργαστεί με πολλές ομάδες χορού και σωματικού θεάτρου.

Άρης Φατούρος

Γεννήθηκε το 1962 στην Λευκάδα. Είναι πτυχιούχος του Φυσικού Τμήματος του ΕΚΠΑ. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο ΠΑΝΤΕΙΟ και Σκηνοθεσία στην Σχολή Σταυράκου. Εργάστηκε πρώτα στην εκπαίδευση και μετά στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση ως παραγωγός και σκηνοθέτης. Σκηνοθέτησε ταινίες μικρού μήκους, μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ και animation, που βραβεύτηκαν σε πολλά εγχώρια και διεθνή φεστιβάλ. Η ταινία του «ΑΙΝΙΓΜΑ» κρίθηκε ως ένα από τα δέκα σημαντικότερα μικρά animation παγκοσμίως για την δεκαετία 2011

20, σύμφωνα με την διεθνή ένωση animation ASIFA. Σχεδίασε το πρόγραμμα «μικροφίλμ» της EPT με παραγωγή πλέον των 300 ταινιών (2000-2025) και το διαπανεπιστημιακό πρόγραμμα «ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ» με παραγωγή 250 περίπου μικρών φοιτητικών ντοκιμαντέρ (2015-25). Ήταν σύμβουλος του ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού κινηματογραφικού προγράμματος MFI Script2Film Workshops (2001-18) στο πλαίσιο του Creative Europe/MEDIA Programme. Μετείχε ως μέλος κριτικής επιτροπής σε πολλά κινηματογραφικά φεστιβάλ και ως εισηγητής σε συνέδρια και ημερίδες. Είναι μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου (ΕΑΚ), της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών (ΕΕΣ) και της Ένωσης Ελληνικού Ντοκιμαντέρ (ΕΕΝ). Υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος του Τηλεοπτικού Σταθμού της Βουλής των Ελλήνων (2002), όπου εργάζεται έως σήμερα ως Σύμβουλος Προγράμματος.

Clare Finburg:

Η Clare Finburgh Delijani είναι καθηγήτρια στο Τμήμα Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Goldsmiths του Λονδίνου. Έχει συγγράψει και επιμεληθεί πολλά βιβλία και άρθρα για το θέατρο από το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία και τον γαλλόφωνο κόσμο, συμπεριλαμβανομένου ενός ειδικού τεύχους του Théâtre/Public για την Καταστασιακή Διεθνή (2019), The Great Stage Directors: Littlewood, Planchon, Strehler [Οι Μεγάλοι Σκηνοθέτες του Θεάτρου: Littlewood, Planchon, Strehler] (2018, με τον Peter Boenisch), Watching War on the Twenty-First-Century Stage: Spectacles of Conflict [Παρακολουθώντας τον Πόλεμο στη Σκηνή του Εικοστού Πρώτου Αιώνα: Θεάματα Σύγκρουσης] (2017), Rethinking the Theatre of the Absurd: Ecology, the Environment and the Greening of the Modern Stage [Αναθεωρώντας το Θέατρο του Παραλόγου: Οικολογία, Περιβάλλον και το Πρασίνισμα της Μοντέρνας Σκηνής] (2015, με τον Carl Lavery) και Jean Genet [Ζαν Ζενέ] (2012, με τον David Bradby). Επί του παρόντος ασχολείται με τη συγγραφή του βιβλίου: Spectres of Empire: Performing Postcoloniality in France [Φαντάσματα της Αυτοκρατορίας: Αναπαριστώντας την Μετα-αποικιοκρατία στη Γαλλία] (συμβόλαιο με το Liverpool University Press) για το θέατρο, το οποίο πραγματεύεται το αποικιακό παρελθόν της Γαλλίας και το μεταποικιακό παρόν της.

Κλεώνη Φλέσσα:

Η Κλεώνη Φλέσσα είναι σκηνοθέτης κινηματογράφου-σεναριογράφος. Γεννήθηκε στην Καλαμάτα. Σπούδασε φωτογραφία στη Βοστώνη και σκηνοθεσία στη Σχολή Σταυράκου. Το 1978 τελείωσε την Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας. Επίσης, σπούδασε Ιστορία Κινηματογράφου στη Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας. Έχει σκηνοθετήσει για την τηλεόραση πολλά ντοκιμαντέρ, μουσικά προγράμματα και πολιτιστικές εκπομπές.

Παράδειγμα εργογραφίας:

1980 Μια καθημερινή ιστορία

1983 Θαλασσογραφία

1991 Οι πρώτες δασκάλες

1994 Από τη Σαπφώ στην Κασσιανή

1999 Εγγονόπουλος

1999 Εμπειρικός

2002 Πάμε για ένα ούζο;

2006 Κασσιανή-Η υμνογράφος του 8ου αιώνα

2009 Ελένη Μπούκουρη-Αλταμούρα, η πρώτη Ελληνίδα ζωγράφος

Ανδρέας Φλουράκης:

Ο Ανδρέας Φλουράκης γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα και θέατρο στην Αγγλία (*MA Writing for the Theatre and Broadcast Media*). Στο θέατρο εμφανίζεται για πρώτη φορά το 2001 με το συλλογικό έργο *Πίστη* (Θέατρο του Νότου). Το 2003 διακρίνεται στον διαγωνισμό μονόπρακτων του Θεάτρου Τέχνης, το 2004 του απονέμεται η υποτροφία Fulbright, το 2006 το έργο του *Αντιλόπες* επιλέγεται ως ένα από τα δεκαέξι καλύτερα θεατρικά της Ευρώπης στην πλατφόρμα JANUS, το 2008 βραβεύεται στο διαγωνισμό μονόπρακτων του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρόδου, καθώς και στον διεθνή Διαγωνισμό Μονοδράματος 2006-2008 των UNESCO-I.T.I. ενώ το 2014 το έργο του *Ασκήσεις Για Γερά Γόνατα* διακρίνεται στο Eurodram. Θεατρικά του έργα που έχουν παρουσιαστεί: *Οι Μέρες Πριν Έρθεις* (Θέατρο του Νότου), *Φύλλα Της* (Θέατρο της Άνοιξης στα πλαίσια της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας / Θέατρο Επί Κολωνών / ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Σερρών), *Κάσσυ* (XIII Διεθνή Συνάντηση Αρχαίου Δράματος Δελφών / Από Μηχανής Θέατρο), *Κέλυφος* (104 Κέντρο λόγου και τέχνης), *Μπελ Επόκ* (Θέατρο Επί Κολωνών), *Λάσσυ* (Επί Κολωνών / Μπιπ / Booze Cooperativa), *Ασκήσεις Για Γερά Γόνατα* (Θέατρο Τέχνης) *Μήδειας Πατούσες* (Βαφείο), *Μήδειας Μπούρκα* (Επί Κολωνών / Διεθνές Φεστιβάλ Πάφου σε σκηνοθεσία του ίδιου), *Κόκκαλα* (Θέατρο Τέχνης), *Διώρυγα* (Μουσείο Φωταερίου), *Μπλε Μαρέν* (Αγγέλων Βήμα), *Όχι Και Τόσο Άγριο* (Στέγη Γραμμάτων Και Τεχνών), *Θέλω Μια Χώρα* (Φεστιβάλ Αθηνών / Θέατρο Τέχνης κ.α.), *Τυφλή Εμπιστοσύνη* (Επί Κολωνών), *Τα Πράγματα Που Παίρνεις Μαζί* (Royal Court Theatre), *Το Ασυνόδευτο* (Θέατρο Skrow), *Κίρκη* (Μπιπ), *Ταπ Άουτ* (Θέατρο της Οδού Κεφαλληνίας Β' σκηνή σε σκηνοθεσία τους ίδιου / Θεσσαλικό Θέατρο), *Ρομπέν των Δασών* (Θέατρο Τέχνης), *Οδύσσεια* (Θεσσαλικό Θέατρο), *Τα Αγάλματα Περιμένουν* (Θεσσαλικό Θέατρο), *Μια Χώρα Δύο Αιώνες Μετά* (Φεστιβάλ Δωδώνης), *Η Μικρή Ασία* (Αρχαιολογικό χώρο Αρχαίας Κορίνθου / Σεράφειο), *Ιλιάδα* (Θεσσαλικό Θέατρο), *Η Χάιντι και τα Βουνά* (Εθνικό Θέατρο) κ.α. Έργα του έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, Γαλλικά, Ισπανικά, Πορτογαλικά, Ιταλικά, Γερμανικά, Γεωργιανά, Τουρκικά, Ρουμάνικα, Πολωνικά, Αλβανικά, Ινδικά και Φινλανδικά και έχουν παρασταθεί - παρουσιαστεί στα Royal Court Theatre, Gate Theatre, West Yorkshire Playhouse και Tristan Bates στη Μ. Βρετανία, στο

φεστιβάλ Oyun Yaz στην Κωνσταντινούπολη, στο Φεστιβάλ του Ελσίνκι, στα Comparative Drama Conference, φεστιβάλ HotINK, φεστιβάλ GI60, Lincoln Centre Theatre στις Η.Π.Α., στο Εθνικό Θέατρο της Αλβανίας, στο Εθνικό Θέατρο της Μαδρίτης, κ.α.

Στέργιος Χατζηκυριακίδης:

Ο Στέργιος Χατζηκυριακίδης γεννήθηκε στα Γρεβενά το 1980. Είναι καθηγητής Υπολογιστικής Γλωσσολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Τελείωσε το τμήμα Φιλολογίας του ΑΠΘ με ειδίκευση στη Γλωσσολογία. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στην Υπολογιστική Γλωσσολογία στο King's College του Λονδίνου και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στο ίδιο πανεπιστήμιο. Έχει εργαστεί στο Royal Holloway, University of London, στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών της Γαλλίας (CNRS), στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου και στο Πανεπιστήμιο του Γκέτεμποργκ. Πριν αναλάβει καθήκοντα στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, διετέλεσε Αναπληρωτής Διευθυντής του Κέντρου Γλωσσολογικής Θεωρίας και Πιθανοκρατικών Σπουδών (CLASP). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα βρίσκονται στην τομή μεταξύ του NLP και της Θεωρητικής Γλωσσολογίας. Μερικά από τα θέματα στα οποία έχει εργαστεί είναι η Συνεπαγωγή Φυσικής Γλώσσας, η Υπολογιστική Διαλεκτολογία, η Θεωρητική Σημασιολογία με θεωρίες τύπων και η υπολογιστική τους επέκταση, η Πιθανοκρατική Σημασιολογία, η Μοντελοποίηση Διαλόγου, και η αλληλεπίδραση μεταξύ Λογικών/Συμβολικών Μεθόδων και Μηχανικής Μάθησης/Βαθιάς Μάθησης για το NLP. Πέρα από το ακαδημαϊκό του έργο, έχει συγγράψει 3 μυθιστορήματα και 2 συλλογές διηγημάτων.

Στυλιανός Χρονόπουλος:

Ο Στυλιανός Χρονόπουλος είναι Επίκουρος Καθηγητής Κλασικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και Υφηγητής Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Φράιμπουργκ. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, εκπόνησε στο Πανεπιστήμιο του Φράιμπουργκ της Γερμανίας τη διδακτορική του διατριβή (PhD) με θέμα την διακωμώδηση ιστορικών προσώπων στις αριστοφανικές κωμωδίες και την διατριβή του επί υφηγεσία με θέμα του «Ονομαστικόν» του Πολυδεύκη. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Ιωαννίνων και στο Πανεπιστήμιο του Φράιμπουργκ, όπου εργαζόταν από το 2005 ως το 2019 ως επιστημονικός συνεργάτης και ως Επίκουρος καθηγητής. Από το 2014 ως το 2017, διεύθυνε μαζί με τον F. Maier και την A. Novokhatko χρηματοδοτούμενο από την Ακαδημία Επιστημών της Χαϊδελβέργης ερευνητικό πρόγραμμα για τον ψηφιακό μετασχηματισμό στην κλασική φιλολογία. Οι εργασίες του σε επιστημονικά περιοδικά και σε συλλογικούς τόμους αφορούν την αρχαία ελληνική κωμωδία, την μελέτη του γέλιου στη αρχαία ελληνική γραμματεία, την αρχαία ελληνική λεξικογραφία και τις ψηφιακές ανθρωπιστικές σπουδές. Το ερευνητικό του ενδιαφέρον αυτή τη στιγμή επικεντρώνεται στην Νέα Κωμωδία και στην υπομνηματισμένη έκδοση του Δίφилου (εισαγωγή, testimonia και αποσπάσματα 1—58). Έχει δημοσιεύσει την μονογραφία *Spott im Drama. Dramatische Funktionen der persönlichen Verspottung in Aristophanes' Wespen und Frieden* (Χαϊδελβέργη 2017) και τους συλλογικούς τόμους *Fragmente einer Geschichte der griechischen Komödie / Fragmentary History of Greek Comedy*, μαζί τον Chr. Orth (Χαϊδελβέργη 2015) και *Digitale Altertumswissenschaften: Thesen und Debatten zu Methoden und Anwendungen*, μαζί τους F. K. Maier και A. Novokhatko (Χαϊδελβέργη 2020). Υπό έκδοση είναι η μονογραφία του Pollux' *Onomastikon: Beschreibung eines griechischen Thesaurus des 2. Jahrhunderts n. Chr.*

Χρήστος Χρυσόπουλος

Ο Χρήστος Χρυσόπουλος (Αθήνα, 1968) ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας (πεζογραφία, δοκίμιο, χρονικό), με τη θεωρία λογοτεχνίας και τη φωτογραφία. Κυκλοφορούν 20 βιβλία του. Έχει βραβευτεί με το Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών (2008), το διεθνές βραβείο Balkanika (2015) και τα γαλλικά βραβεία Prix Ravachol (2013) και Prix Laure Bataillon (2014). Το 2015 η Γαλλική Δημοκρατία του απένειμε τον τίτλο του Ιππότη των Γραμμάτων και των Τεχνών. Συγγραφέας της πόλης της Ζυρίχης (2020), μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Πολιτισμού (ECP) και Iowa Fellow του Διεθνούς Προγράμματος Συγγραφέω IWP (2007). Διετέλεσε βοηθός Καλλιτεχνικός Διευθυντής στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά τη διετία 2019–2020. Έχει συνεργαστεί με το Centre National Dramatique Normandie [<https://www.cdn-normandierouen.fr/spectacle/loiseau-de-promethee/>]. Βιβλία του έχουν ανεβεί στο θέατρο στην Ελλάδα και τη Γαλλία. Ίδρυσε και διευθύνει τον πολιτιστικό οργανισμό ΚΑΙΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ [<https://www.kairosculture.org/>]. Έχει δώσει διαλέξεις και έχει συμμετάσχει σε δεκάδες φεστιβάλ στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ και έχει επιμεληθεί συλλογικές εκδόσεις και εκδοτικές σειρές στην Ελλάδα και το Εξωτερικό. Διδάσκει δημιουργική γραφή σε συνδυασμό με Αφηγηματική Ψυχοθεραπεία και έχει αναπτύξει παιδαγωγικό υλικό για το ΕΚΠΑ, το ΕΚΕΒΙ, και τον ΙΑΝΟ. Τα βιβλία του κυκλοφορούν μεταφρασμένα σε πολλές γλώσσες. Η φωτογραφική του εργασία έχει παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στη Γαλλία. Πλήρης βιβλιογραφία: <https://shorturl.at/pkoQj>

Βασίλης Ψαρράς:

Ο Βασίλης Ψαρράς (1985) είναι εικαστικός καλλιτέχνης και Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Ασχολείται με τις συγκλίσεις της performance art, εγκαταστάσεων και οπτικοακουστικών τεχνών. Το 2020-21 βραβεύτηκε ως ARTWORKS Fellow του 3ου Προγράμματος Στήριξης Καλλιτεχνών του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Τα έργα του εξερευνούν ποιητικές σε μια σειρά από μέσα, υφαίνοντας το ποιητικό με το τεχνολογικό, βασιζόμενα στην τοποειδική περιπατητική performance, τις κειμενικές/οπτικοακουστικές εγκαταστάσεις, την βιντεο/ψηφιακή τέχνη και την ποίηση. Καλλιτεχνικά έργα του έχουν συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ, ομαδικές εκθέσεις και πολιτιστικά ιδρύματα στην Ευρώπη, Αμερική και Ασία (Onassis Foundation, MOMus, Thessaloniki Concert Hall, FILE, Athens Digital Arts Festival, VIDEOFORMES International Festival, WPA Media, Film and Video Poetry Society, ROOMS2013, OutTopias Benaki Museum, Nice!, Video Art Miden, Matera Festival, CICA Museum of Art, FONLAD, Cadence Video Poetry, International Forum of Performance Art 2023, Bari International Art Expo Festival 2014, Royal Academy of Arts Summer Exhibition 2010). Είναι Δρ. Τέχνης και Τεχνολογίας από το Goldsmiths University of London (Υπότροφος AHRC) με την διατριβή του να εστιάζει σε διακαλλιτεχνικές και διεπιστημονικές προσεγγίσεις των συναισθηματικών γεωγραφιών της πόλης μέσα από το περπάτημα ως τέχνη, τις αισθήσεις και τις τεχνολογίες, προτείνοντας την έννοια ενός υβριδικού πλάνητα. Ολοκλήρωσε τις Μεταπτυχιακές σπουδές στις ψηφιακές τέχνες στο University of the Arts London και το Πτυχίο/MA integr του στις οπτικοακουστικές σπουδές στο Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Το 2017-19 εκπόνησε την καλλιτεχνική μεταδιδακτορική έρευνα του (PostDoc, Υπότροφος IKY 2017-19) στις συνδέσεις της περιπατητικής performance, των δημιουργικών τεχνολογιών και των Γεω-ανθρωπιστικών σπουδών (Geo-Humanities). Η καλλιτεχνική του πράξη και έρευνα έχει υποστηριχθεί από την AHRC, το IKY, την Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το MOMus, το NEON. Έχει διδάξει σε ελληνικά πανεπιστήμια (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Ιόνιο Πανεπιστήμιο). Η έρευνά του έχει παρουσιαστεί σε διεθνή περιοδικά με κρίση (i.e. LEA The MIT Press, Technoetic Arts, IJARTS), πρακτικά συνεδρίων με κρίση (i.e. ISEA, Hybrid City, TTT, DCAC, WAC), κεφάλαια βιβλίων (i.e. Εκδόσεις Τζιόλα, University Studio Press, EKT, Routledge), συμπόσια (MOMus Experimental) και καταλόγους εκθέσεων στην σύνδεση σύγχρονης τέχνης, performance και αστικών-πολιτισμικών σπουδών. Από το 2023, μέλος του Editorial Board του διεθνούς περιοδικού Technoetic Arts (Intellect). Είναι μουσικός στα πεδία της rock και ambient μουσικής. Έχει κυκλοφορήσει δύο ποιητικές συλλογές 'Αστυναύτης' (Εκδόσεις Ιωλκός, 2023) και 'Τούνδρα' (Εκδόσεις Πηγή, 2017). Είναι ιδρυτικό μέλος και καλλιτεχνικός διευθυντής του οργανισμού Πριμαρόλια και έχει συν-επιμεληθεί τις εκθέσεις σύγχρονης τέχνης 'Where Do We Go From Here' (2022, με την υποστήριξη του NEON) και 'ISAXO_ACEUK' (2023).